

3 вересня 1999 року

► 1953 р. На Пленумі ЦК КПРС (3-7 вересня) першим секретарем ЦК обрано Микиту Хрущова.

► 1973 р. У Києві відкрито пам'ятник Лесі Українці.

► 1991 р. Генерал-майора авіації Костянтина Морозова призначено першим міністром оборони України.

► 1993 р. У Масандрі президенти України та Російської Федерації Л. Кравчук і Б. Єльцин підписали протокол "Про врегулювання проблем Чорноморського флоту".

Олександр Ткаченко:

«Президент має відзвітувати перед народом і вибачитися, що президентство не вдалося»

— Того, про що каже Олександр Миколайович, чекає в Донбасі кожна людина, яка чесно трудиться. Вона вбачає в його словах вихід із кризового стану.

Таку оцінку виступу Голови Верховної Ради дав у розмові з кореспондентом «Голосу України» заслужений шахтар України, Герой Соціалістичної Праці Володимир Піхтерев. Сорок років свого життя Володимир Микитович віддав донецькій шахті імені Абакумова. Саме цю шахту Олександр Ткаченко відвідав у перший день свого перебування в області.

Згадане вугільне підприємство — одне з «найпроблемніших» у регіоні, бо заборгованість у заробітній платі тут тягнеться з 1996 року. На жаль, стихійні страйки, які спалахують час від часу, мають лише тимчасовий або одноразовий ефект.

(Закінчення на 2-й стор.).

Слово з Тарасової гори почуто

Петро ГАВРИШ, військовослужбовець:

Асамблея одностудців чи підлеглих?

Цілим залпом — асамблеєю двадцяти політичних партій — відповіли прибічники нинішнього Президента України на звернення Євгена Марчука, Олександра Мороза, Володимира Олійника та Олександра Ткаченка. А що то за партії? Хто їх знає, хто підтримає? Навіть кілька сотень, які зібралися ніби підтримати кандидата в Президенти Леоніда Кучму, нічого не вирішать. Переконаний, що більшість людей піде за одним з названих співавторів звернення до українського народу, що прозвучало з Чернечої гори.

Я особисто голосуватиму за одного з авторів звернення. І тільки тому, що боюся дсмобілізації, бо тоді мене чекають безробіття й голодування. Навіщо в такому разі мені й моїм багатьом ровесникам продовження нинішнього антинародного курсу реформ?

Київ.

(Закінчення на 3-й стор.).

У номер

Чи газом, чи нафтою, але повернуть

Уряд Росії готує розпорядження, яке передбачає механізм погашення заборгованості Міністерства оборони РФ перед розробником військово-транспортного літака Ан-70 — київським АНТК ім. Антонова — за виконання роботи з проекту.

Схема погашення передбачає передання боргу російського військового відомства (51,7 млн. доларів) на баланс РАТ «Газпром». Звільнений від оподаткування додатковий об'єм газу реалізують через структури МЕК «Ітера» або підприємствам, залученим до кооперації, або на зовнішньому ринку, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Хороша міна за поганої гри

Крім переможного рапорту про поточні досягнення у виконанні програми розширеного фінансування, від якого залежить реанімація кредиту EFF, віце-прем'єр Сергій Тигипко і головний банкір країни Віктор Ющенко повезли до Вашингтона проект розгорнутого балансу України на 2000 рік.

(Закінчення на 3-й стор.).

Вибори-99

Знайшли крайнього

Усі 225 територіальних виборчих комісій розпочали роботу. Більшість із них уже відкрили рахунки. Центральна виборча комісія виготовила для всіх територіальних комісій печатки зі спеціальним ступенем захисту. Про це повідомив голова ЦВК Михайло Рябець на черговому засіданні. Центрвиборчком також затвердив перелік територіальних виборчих комісій, які стануть організаторами передвиборної агітації кандидатів у Президенти України у ЗМІ із коштів держбюджету.

(Закінчення на 3-й стор.).

До територіальних виборчих комісій, сільських, селищних, міських (міст, де відсутні районні ради), районних у містах рад

Відповідно до ст. 14 Закону України від 5 березня 1999 року «Про вибори Президента України» (в редакції Закону № 740-XIV від 16.06.99), склад дільничних виборчих комісій формується за поданнями партій (блоків), від яких зареєстровані кандидати у Президенти України, а також за поданнями кандидатів у Президенти України, які зареєстровані Центральною виборчою комісією від зборів виборців.

(Закінчення на 2-й стор.).

Врожай-2000

У полі знову спекотно

Сівбу озимих — ріпаку, жита та пшениці — розпочали господарства Кіровоградщини.

Першими вийшли на поля посівні агрегати в Добровеличківському та Новгородківському районах. Однак посівна кампанія цього року обіцяє бути нелегкою. За словами начальника управління агропромислового комплексу облдержадміністрації Віктора Шерби-ни, тривогу викликає те, що багато господарств через брак коштів та погану організацію роботи не забезпечили себе потрібними матеріально-технічними ресурсами, насамперед паливом, зволікають із підготовкою площ під посів озимих.

► Уряд України затвердив посадові оклади українських миротворців у Косово — від 500 до 980 доларів на місяць.

► Через заборгованість гірники вітчизняних шахт скоротили відвантаження вугілля для електростанцій.

А чи був

прем'єр?

В улюбленій казці про Діда Мороза старий бігав довкруг ялинки, під якою сиділа головна героїня, і робив їй несподівані подарунки.

Натрапивши на цей знімок, ми, ніде правди діти, подумали, що казка стає реальністю. Попри те, що головна героїня постарішала, а лісова красуня стоїть біля Кабінету Міністрів. Та схоже на те, що Дід Мороз до неї вибігав, бо пенсію їй таки підвищили. Однак щоб не забувала про реалії — лише на кілька гривень.

Фото Сергія ЧУЗАВКОВА.

Олександр Ткаченко:

«Президент має відзвітувати перед народом і вибачитися, що президентство не вдалося»

(Початок на 1-й стор.).

— Нам потрібний не просто новий Президент України, — заявив, виступаючи на шахті, Голова Верховної Ради, — нам потрібен господар, який у змозі підняти економіку. Потрібна людина, яка через 3—4 місяці розв'яже питання своєчасної виплати заробітної плати. Щоб через півроку всі люди вийшли на роботу, а через рік зрозуміли: наспрति в країні є господар, починається новий відлік у розвитку економіки. Ми з вами бачимо, що теперішньому керівництву це не під силу. Президент має відзвітувати перед народом і вибачитися за те, що президентство не вдалося...

Увага й цікавість пересічних трудівників до приїзду Голови українського парламенту не всім припала до душі.

— Директор шахти і його команда намагалися зробити все, щоб до зали ніхто з робітників не потрапив, — розповів голова Федерації незалежних профспілок України «Солідарність» Юрій Пивоваров. — Шахтарі бояться йти на зустріч, бо ризикують залишитися без зарплати. Та члени нашої профспілки і мешканці ближніх шахтарських селищ усе-таки прийшли і не дали зірвати зустріч.

Виступаючи на шахті, Олександр Ткаченко пообіцяв, що на початку вересня сесія Верховної Ради розгляне підсумки виконання державного бюджету за півроку. І в тому числі — як уряд виконує постанову Верховної Ради про додаткове бюджетне фінансування вугільної галузі в обсязі 1.5 мільярда гривень. Це питання особливо хвилює сьогодні гірників. Голова парламенту нагадав, що до 1990 року Донецька область видобувала 107 мільйонів тонн вугілля на рік, а сьогодні вся Україна спроможна на 65—66 мільйонів тонн.

Занепад спостерігається не тільки в базовій галузі регіону. Адже кожного часу 6 відсотків сільського населення годували 5-мільйонну область. Донецьчина щороку виробляла 2,5 мільйона тонн хліба, 1200 тисяч тонн молока, 200 тисяч тонн м'яса. Де все поділося?..

І в обласному госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни, і в агрофірмі імені Кірова Мар'їнського району з тривогою говорив Голова Верховної Ради про те, що країна стоїть на межі нестачі продовольства. Бо навіть у перші голодні повоєнні роки Україна збирала 27 мільйонів тонн зерна на рік. Цьогоріч держава з 50-мільйонним населенням одержала всього лише 20—21 мільйон тонн. «Провина за це повністю лежить на Президентові та урядові», — наголосив Олександр Ткаченко.

Майбутні президентські вибори були темою найгостріших дискусій. Виступаючи в Донецьку перед керівниками органів місцевого самоврядування, депутатами всіх рівнів, Голова Верховної Ради навів такі дані статистики. У 80 із 225 виборчих округів головами окружних комісій призначено представників нині діючого Президента. «Таким чином, не дотримують елементарних нормативів, закладених в законі», — переконаний Олександр Ткаченко. Як влучно висловився мешканець одного із сіл Мар'їнського району: «У нас під патронатом Президента відбуваються навіть вибори!»

Ось такому пресингу з боку виконавчої влади протистоїть союз чотирьох кандидатів у Президенти — Олександра Ткаченка, Євгена Марчука, Олександра Мороза та Володимира Олійника. Закономірно, що були запитання про можливість приєднання до союзу й інших кандидатів. Зокрема, Петра Симоненка і Наталії Вітеренко. Голова Верховної Ради не заперечує такої можливості:

— Думаю, зможемо зійтися на одній кандидатурі і вже в першому турі обрати Президента. Ми не маємо морального права залишити на другий термін Леоніда Кучму. Бо нам не влада президентська потрібна — нам у країні треба навести порядок. Якщо цього не зробимо, максимум через два роки Україна втратить і суверенітет, і незалежність. Тому що голодні люди про майбутнє не думають.

Мешканці Донецьчини становлять десяту частину електорату, тому подальша доля України багато в чому залежатиме від їхнього вибору. Що скажуть ці громадяни на виборах? Що скажуть, приміром, Ганна і Олександр Беляєви з села Добровілля Мар'їнського району — батьки трьох дітей, яким за несплату відрізали електрику? Чи Мотрона Погребняк з цього самого села, який президентським указом додали до пенсії аж... 48 копійок? Або Анатолій Бізюков, машиніст вугільного комбайна з шахти ім'яні Абакумова, який отримав напередодні Дня незалежності 10 відсотків зарплати — 30 гривень на сім'ю з чотирьох осіб? Або його колега В'ячеслав Бур'янов, котрий змушений щомісяці набирати вугілля в торбинку й нести додому, бо побутове паливо взяти не поспішають, а топити нічим?..

Перелік пересічних трудівників, які останніми роками катастрофічно зuboжили, можна продовжити. І як жити далі і в якій державі, вони вирішуватимуть через два місяці.

Донецька область.

Ліна КУЩ.

Компроміс і гібрид — це дві великі різниці

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук зустрівся з міністрами юстиції Литви та Латвії Гінтарасом Балчіунасом та Валдісом Бірковсом, а також із заступником міністра Міністерства справедливості Польщі Янушем Нємцевічем.

Віктор Медведчук ознайомив гостей із перспективами правової реформи в Україні, розповів про нинішню політичну ситуацію в державі. Він наголосив, що в період передвиборної президентської кампанії не все проходить рівно.

Щоправда, на думку Вал-

діса Бірковса, у пошуках компромісу іноді є загроза схибити. Він наголосив, що створення гібридів зі старого та нового — не найкращий спосіб удосконалення законодавства. Гості поділилися своїм досвідом та баченням проведення судової реформи.

Щоденники з кольоровими портретами Леоніда Кучми на початку нового навчального року отримали учні кіровоградських шкіл. Не виключено, що за такого підходу до виборчої кампанії представники штабу нині діючого Президента незабаром почнуть навчати дітей скандувати хором: «Спасибі Леоніду Даниловичу за наше щасливе дитинство!». Пригадується, в нашій історії таке вже було... Але історія вчить, що нічого не вчить.

Фото
Валерія СОЛОВЬОВА
(ДІНАУ).

Віктор Медведчук ознайомив гостей із перспективами правової реформи в Україні.

До територіальних виборчих комісій...

(Початок на 1-й стор.).

Застосування цього положення на практиці має виняткове значення для забезпечення принципу рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України у проведенні виборчої кампанії та сприяє запобіганню можливих фальсифікацій.

Велика відповідальність у зв'язку з цим покладається на відповідні ради і з питання визначення керівництва дільничних виборчих комісій з точки зору забезпечення рівності прав кандидатів у Президенти України. Неприпустимо надавати переваги в керівництві комісіями представникам окремих кандидатів.

Тому при формуванні складу дільничних виборчих комісій рекомендується максимально враховувати принцип пропорційного розподілу посад голів, заступників голів та секретарів дільничних виборчих комісій між кандидатурами суб'єктів подання, визначених у ст. 14 Закону України «Про вибори Президента України». Розподіл доцільно здійснювати таким чином, щоб загальна кількість кандидатур на цих керівних посадах від окремого суб'єкта подання у дільничних виборчих комісіях відповідного територіального виборчого округу максимально наближалася до його частки в загальній кількості поданих цими суб'єктами кандидатур до складу дільничних виборчих комісій відповідного територіального виборчого округу.

Олександр ЕЛЬЯШКЕВИЧ, голова тимчасової спеціальної комісії з питань забезпечення виборчих прав громадян України під час підготовки і проведення виборів Президента України.

Вам аналітичний матеріал? Без проблем

Для забезпечення діяльності комітетів ВР та народних депутатів України науково-дослідницькими й інформаційно-аналітичними матеріалами з питань економічної, соціальної, гуманітарної, галузевої та регіональної політики створено науково-аналітичне управління секретаріату парламенту. Наші аналітичні розробки ґрунтуються на сучасних методах аналізу економічних та соціальних процесів у державі і світі.

Упродовж роботи третьої сесії управління здійснювало системні дослідження. Основну увагу було зосереджено на трьох основних напрямках діяльності.

По-перше, систематичне інформування депутатського корпусу про реальні тенденції у соціально-економічній сфері шляхом постійного аналітичного моніторингу динаміки макроекономічних показників, які характеризують розвиток української держави.

По-друге, виконання прогностико-аналітичних оцінок можливих наслідків реалізації законопроектів, що визначили головні питання соціально-економічної політики: розвиток вітчизняного виробництва, інституційні та

структурні перетворення, стан бюджетної та фінансової системи держави, соціального захисту населення тощо.

По-третє, науково-аналітичне забезпечення розв'язання питань, пов'язаних із виконанням перспективної законотворчої роботи у Верховній Раді. Досягаючи це методом комплексних досліджень і прогнозування розвитку тих економічних та соціальних процесів, що потребують вирішення через розроблення та прийняття нових законів або внесення істотних змін до чинного законодавства.

За період третьої сесії нами підготовлено понад 110 науково-аналітичних доповідей, прогнозних і аналітич-

но-експертних довідок, інформаційних оглядів, експертних висновків стосовно різних соціально-економічних проблем законотворення. Супровідними групами забезпечено розгорнуту аналітичну оцінку 70 найбільш складних законопроектів, що стосувалися питань господарювання, податкової, грошово-кредитної і галузевої політики, регулювання сфери соціальних відносин та гуманітарних питань. Особливу увагу приділили науково-аналітичному супроводу роботи над Господарським та Податковим кодексами, а також аналітичній оцінці перспективних питань, що потребують подальшого законодавчого врегулювання.

Велику аналітичну роботу проведено з підготовки до четвертої сесії Верховної Ради. Фахівці управління беруть участь у роботі комітетів, спеціальних комісій, готуючи найважливіші законопроекти соціально-економічного характеру. Надають довідки і консультації на запити народних депутатів України стосовно тих питань, які не могли вирішити помічники депутатів

або фахівці апарату відповідних комітетів.

Найзначніші дослідницько-аналітичні роботи видаються окремими збірками. У видавництвах парламенту започатковано науково-аналітичну рубрику — «Досвід, проблеми, перспективи». Вже опубліковано низку монографій, підготовлених фахівцями управління: «Аналіз економічних та правових методів регулювання мінімальної заробітної плати», «Тінюва економіка України та напрями законодавчої стратегії її обмеження», «Рівень життя населення та проблеми реформування механізмів його регулювання». Підготовлено до видання колективну монографію «Державний борг та проблеми забезпечення боргової безпеки України». Проведено також підготовчу роботу зі створення власної WEB-сторінки на сервері інформаційної системи Верховної Ради України.

Віктор МАНДИБУРА, керівник науково-аналітичного управління секретаріату Верховної Ради, кандидат економічних наук.

Якими гвинтиками ми були і якими болтами стали

До якого абсурду доходять паплюжники нашого минулого! Ні честь, ні совість не втримують їх від брехні й демагогії. Що за люди? Де вони росли? Ким і як виховувалися? Хто їхні батьки? Що ними рухає? Гонитва за сенсацією чи прагнення догодити хазяям і замовникам? А може, кар'єра? Але... Хіба ж можна отак глумитися з трагедії власного народу?

Коротка ж у вас пам'ять, панове! Ставити нас на одну дошку з фашистами кебети й еміливості вистачає, особливо зараз, коли переможці стали переможеними. Ніякої відповідності ні перед державою, ні перед Законом, ні перед Армією-переможницею, якої теж не стало не на полі бою, а в лабіринті політичних інсинуацій, в результаті багатолітньої підривної діяльності, субсидованої щорічними ін'єкціями з бюджету ЦРУ. А основний закон США — «горе переможеному!», запроваджений із часів Колумба, давно перенесено на весь світ і спрямовано проти християнських заповідей та задля насаджування сатанинства.

Цій меті присвячено й розвінчання Великої Вітчизняної війни та нашої Перемоги. Спочатку применшували нашу роль у другій світовій війні, потім послідовно принижували наших героїв, веіма способами вбивалося у свідомість брехливе твердження, що ми, головні переможці вермахту, не вміли воювати! Так легше й простіше втовкмачити обивателям, що основним переможцем фашизму була доблесна армія США.

Ця ідея знаходить своїх adeptів і в час. Почитайте лишень публікації з приводу Дня Перемоги чи й без всякого приводу (наприклад, «Війна у війні» В. Захарченка — «ЛУ» за 29.10.1998 та «Перед ким завинила істина» Г. Єжелова — «ЛУ» за 15.04.99).

Особливо ж «преуспел» Ігор Єрмеєв у «ВК» за 3.06 у статті «Чи була перемога, яку ми святкуємо?».

А ось що пише про Вітчизняну війну Василь Плющ у своїй газеті («ЛУ» за 6.05.99): «Не знаю, чому так трапилося. Можливо, те йшло від ставлення тодішнього режиму до людського життя як до нульової цінності... а може, й від горезвісної сталінської теорії про людей-«гвинтики»».

Навіщо ж займати місце у своїй пресі за оксаном, коли тут, в Україні, є такі сумлінні помічники? Нічого не треба й замовляти, щоб спаллювати День Перемоги руками оцих «добровільних помічників», яких «міц» при окупації називали *geiwillig Helfer* (скорочено «Giwi» або «золоті Гіви»). Так от, цей «добровільний помічник» продовжує глумитися з нас, учасників Вітчизняної війни: «І що вражає, настільки глибоко проникла в свідомість людей ота теорія, деякі воїни-фронтовики настільки вжилися в роль «гвинтиків соціалістичного механізму», що й донині не хочуть з нею розлучитися».

Так, пане Плющ, не хочемо і обурюємося цією демагогією з чужого голосу! Ми не були «гвинтиками» і ніколи ними себе не почували! Особливо на фронті. Побачили б ви десь під Сарнами чи Ковелем влітку сорок четвертого 21-літнього гвардії сержанта Сизоненка в повній бойовій екіпіровці, спробували б назвати його «гвинтиком» за Віслою чи на Зєєловських висотах — з ППШ, з трофейним парабелумом у кобурі та медалью «За отвагу» на грудях, — навряд чи язик повернувся б так принижувати мене! Це тепер я стерплю все. Тільки б паном не називали. Бо який же я в чорта пан з моїм селянським, солдатським та робітничим походженням?

От зараз ми й справді гвинтики. ринкових відносин, що одібрали у нас з нами нашу літературу, книговидавання, де ви були вправним редактором, а я — поетичним автором «Радянського письменника». Якими гвинтиками були ми тоді і якими болтами стали зараз, кожен знає. І не треба вчити нас, як святкувати День Перемоги: знаємо й самі! Бо про «барбанинний бій» давно вже забули, а

друзів фронтових уже набагато більше там, «за рікою, в за-тінку дерсв», як сказав великий письменник і солдат Хемінгуей. Отож не треба боятися нашого барабанного бою ні вам, ні нашим дописувачам. «Нам тільки плакати, плакати, плакати...» — як писав Шевченко. І за полеглими друзями, і за відшумілою молодістю. Не відбійте у нас нашої честі перемоги і не диктуйте нам правила поведінки у священний День Перемоги. Нагадайте й дописувачам своїм, що нечесно повчати старших та колоти їм очі, ніби вони не вміли воювати! Не вам судити про те, чого не знає. Ви це лиш у-кіно бачили. Тому ває якшо й не пробачити, то хоч зрозуміти можна. А от коли еамі фронтовики, що пройшли всю війну, зрікаються її, це вже викликає і подив, і гіркоту.

Прочитав оце статтю К. Волинського «Кров'ю вона умивалась...» («ЛУ», 6.06.99 р.) і широко здригався: той самий інтелектуальний та емоційний натиск, прозорий і точний стиль — все це повернулося, і я пізнав свого давнього товариша, якого знав і любив.

Тим прикріше зустрічати в цій гарній роботі підміну поняття, чим він докоряє і мені. А сам стрибає в ту саму ополонку. Навіть несправду пише, не моргнувши оком: скорочує, наприклад, моє перебування в діючій армії з 20 березня 1944 року по 28 квітня 1945-го чомусь до «півроку». Скажете, дрібниці? Однак неправда — вона і є неправда! Залля красною слівця обкрадати воєнну біографію товариша — ганебно. Я й так усе життя носив на собі тавро «Был в оккуп. обл.».

Оті вкрадені у мене півроку кров'ю мені окипіли! Бо кожен божий день на передньому краї — ціла вічність.

Дорікає мені: «Сашку, але ж ми з тобою не загинули». Так воно, та не так: я був майже затоптаний маршовим батальйоном, упав йому під ноги в багнюку в тифозній агонії, а через рік був зрізаний автоматною чергою 28 квітня 1945 року в ближньому бою на Фрідріхштрассе в Берліні, за два квартали від бункера Гітлера, і прийшов до тями аж 9 травня! І живий тільки тому, що в Центральному клінічному госпіталі Червоної Армії мене лікували найвидатніші хірурги на чолі з академіком Бурденком.

З квітня по листопад я пролежав у гіпсі. А потім — сепсис, дев'ять операцій під загальним наркозом, майже два роки лікування. Так що гинув я, Костю, гинув! А п'ятро моє дядьків-епоклів полягло. Я не кажу: за когось! Але, пройшовши через це пекло, я маю право ототожнювати себе з живими і загиблими, бо сам двічі повертався з того світу.

Можете й далі обплівувати Вітчизняну війну — я в таких ігрищах участі не беру! Це ганебно — обплівувати своє минуле, яке б воно не було. Ми й так не відзначаємося досконалою історичною пам'яттю.

Побачили б ви десь під Сарнами чи Ковелем влітку сорок четвертого 21-літнього гвардії сержанта Сизоненка в повній бойовій екіпіровці, спробували б назвати його «гвинтиком» за Віслою чи на Зєєловських висотах — з ППШ, з трофейним парабелумом у кобурі та медалью «За отвагу» на грудях, — навряд чи язик повернувся б так принижувати мене!

Тому ніякої метаморфози зі мною не сталося: всіх, кого я любив тоді, як писав трилогію про війну, люблю і зараз. Особливо мого діда Микиту, що помер 42-літнім від ран, одержаних в русько-японську війну, коли він з кінною розвідкою 4-го козацького корпусу генерала Міщенка тричі проривався в обложеному Порт-Артур, за що був тричі нагороджений Георгієм. А ще — дядька Митрофана, старійшину нашого роду. Манштейн дійсно ночував у дядьковій Митрофановій хаті і бесідував з ним за вином з дядькового виноградника французьких сортів. Чи любив я Манштейна? Певно, що так — не дарма ж Драч охрестив мене колись на кіностудії «Фельдмаршалом Манштейном». Але найбільше любив я генерал-лейтенанта Андрія Кириловича Смирнова, що, оточений за Дніпром військами Манштейна, відмовився покинути свою армію, хоч Сталін прислав за ним літак.

«Вийду з останнім своїм червоноармійцем», — була його відповідь. Не вийшов: загинув з гвинтівкою в руках на полі бою, і Манштейн влаштував йому урочистий похорон з військими почесностями.

Я любив усіх, про кого писав. Люблю й зараз. І тому болісно сприймаю найменші закиди на їхню адресу. Набагато болісніше, ніж на свою власну. Особливо щодо загиблих.

Не шийте мені, прошу вас, «генеральсько-маршальського бачення війни» — я намагався, як умів, написати про неї з історичної відстані. З таких висот війна дійсно бачиться не так, як з окопу, про який я тсж ніколи не забував — ні в житті, ні в своїх творах.

Але мене пригнічує ганебне наслідування наших злочинців, що намагаються видати нас за тютхтіїв. Брехня! Наше покоління було мужнє, віддане своєму народові і своїй землі. Були ми справжніми солдатами! Гарних мали і командирів. Жукова, Василевського, Рокоссовського, Конєва визнав увесь світ, а бідові хлопчата приходять і ставлять свій дилетантський діагноз: «російські браконьєри!». А де ви, хлопці, були, як гриміло? Під стіл пішки ходили?

А згадаймо видатних полководців другої світової, якщо не хочете Великої Вітчизняної: Тимошенко, Кирпонос, Лелюшенко, Рибалко, Єрменко, Музиченко, Костенко, Трохименко, Черевченко — чому одрікаємося від них? Так само, як від адміралів Басистого, Головка, Левченка. А Черняхівський (родом з Оксанино-го на Кіровоградщині), що в 35 років командував армією, в 38 — фронтом? А тричі Герой Радянського Союзу Іван Кожедуб, якого боялися фашистські аси і якому ніхто не подав шинелі, коли він, тяжко хворий, покидав з'їзд народних депутатів СРСР, щоб незабаром умерти? Може, багатьоми станемо, вилучивши з національної еліти таких людей?

Усі вони — українці! Як і Гречко, Малиновський, Гетьман, Кравченко. На жаль, не вміємо шанувати своїх національних героїв. Навпаки, ганьбимо їх.

Так, як зараз паплюжиться наше минуле, — отак паплюжило нас відомство доктора Геббельса. Я читав матеріали його борзописців в окупаційних газетах. Пізнаю їхній почерк і в наших сучасних паплюжників: ті самі теми, мотиви, та самісінька фразеологія, ті ж кліше і штампи. Звідки це? Як?

Отож не шийте мені, будьте ласкаві, егалінщини тільки за те, що маю свої переконання. Хто зрікається свого минулого, в того майбутнє гахне з гармати.

Олександр СИЗОНЕНКО, письменник.

Знайшли крайнього

(Початок на 1-й стор.).

М. Рябець навів дані про представництво кожного з кандидатів у Президенти України у територіальних комісіях. Керівні посади — голів, заступників і секретарів — розподілилися таким чином: у представників Л. Кучми — 129, Г. Удовенка — 68, П. Симоненка — 65, О. Ткаченка — 61, О. Мороза — 57, Є. Марчука і Ю. Костенка — по 47, В. Олійника — 41, В. Кононова — 38, В. Ононенка — 35, Н. Вітренко — 32, О. Ржавського — 12, О. Базиліка — 8, Ю. Кармазіна — 6, М. Габера — 2. Загалом у складі територіальних комісій найбільше працює представників від П. Симоненка — 434, О. Ткаченка і О. Мороза — по 430, Л. Кучми — 429, Г. Удовенка — 421, Є. Марчука — 400.

Коментуючи те, що представники чинного Президента очолили найбільше комісій (82 голів і 47 заступників та секретарів), голова Центровиборчкому послався на недосконалість виборчого закону. «Законодавець узагалі не закріпив у законі про вибори Президента України будь-яких засад чи принципів формування територіальних виборчих комісій, давши на відкуп обласним радам та їхнім керівникам вирішення цих питань», — стверджує М. Рябець. — Де в законі записано, що керівництво територіальних виборчих комісій формується за принципом пропорційного представництва? Це лише побажання, не закріплені у законі. Передбачено лише одну вимогу: голова, заступник і секретар не можуть бути представниками однієї партії чи блоку».

М. Рябець підтримує наміри до президентських виборів виправити недосконалість виборчого закону, внісши до нього зміни. Однак у реальності цього сумнівається.

Центровиборчком розпочав семінарські заняття територіальних виборчих комісій. Цей захід має на меті звернути увагу місцевих учасників виборчого процесу на недосконалість закону, котрі не повинні вилунувати на хід президентської гонки.

Хороша міна за поганої гри

(Початок на 1-й стор.).

Як стало відомо Інтерфаксу, проект бюджету передбачає мобілізацію доходів на рівні 25,444 млрд. грн. і видатків — на рівні 24,888 млрд. грн. Отже, Кабінет Міністрів наполягатиме на затвердженні балансу з профіцитом у 554,5 млн. грн., що становитиме, за оцінками експертів, 0,37 відсотка від рівня ВВП. Такі розрахунки, як сподіваються в урядових колах, відкриють кредитний гаманець МВФ. Не інакше як скорочення ВВП за сім місяців цього року на 2,9 відсотка (або на 66,3 млрд. грн. проти аналогічного періоду минулого року) українські емісари сплинуть на природні катаклізми.

Проект бюджету-2000, зверстаний з профіцитом, суперечить бюджетній резолюції, затвердженій парламентом. Але, схоже, прем'єрові вже не до того. Над країною нависла реальна загроза дефолту. Структуризувати зовнішні борги можна, лише нообіцявши власну платоспроможність у майбутньому. Через це проект бюджету має саме такий, а не інший вигляд. Хороша міна за поганої гри? Можна було б сказати і так, якщо наша команда грала, а не зволікала з економічними реформами.

► Чернігів

Слово з Тарасової гори почуто

Іван ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, пенсіонер, учасник бойових дій другої світової війни:

Президенте,

припиніть глумитися над нами!

Мені особливо припали до серця оці слова зі звернення кандидатів у Президенти України, котрі уклали угоду про співпрацю і взаємодію на президентських виборах. Як мужньо й відверто сказав Леонід Кучма: «...припиніть глумитися над добрим, працелюбним і терпеливим народом!».

Це ж чиста правда! Ми, хто всього себе віддав державі, побудові її міцної індустрії, відстоював свободу в борні з фашизмом, тепер жебракуюмо, збираємо пляшки, щоб купити хліба. Ні, Леоніде Даниловичу, нам не потрібна така реформація суспільства, нам не потрібно у всьому орієнтуватися на Захід — аж ніяк не все там добре. Читасмо й бачимо на екранах телевізорів. Нам потрібен свій шлях, який обере сам народ. А ви не радитеся з людьми. Ви їх боїтеся. До вас простий люд не допускають. Вам соромно дивитися людям в очі.

Я, всі мої набідовані за останні роки друзі будемо голосувати за одного з кандидатів у Президенти України, які набралися сміливості сказати вам слово правди. Їхня правда неодмінно переможе. Будьте певні!

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття співробітнику Секретаріату Слюсарчуку Роману Олексійовичу в зв'язку з тяжкою втрапою — смертю його батька

Слюсарчука Олексія Романовича.

Сенсація

Кордон відмінили. В односторонньому порядку

Пхеньян своєрідно втілює в життя програму об'єднання Кореї. Навіщо переговори, коли можна просто визнати морський кордон, встановлений між КНДР та Республікою Кореєю по закінченні війни 1953 року, недійсним. Про це вчора й оголосила Кореїська народна армія. У заяві, переданій агентством ЦТАК, сказано: «Бандитська розмежувальна лінія, проведена в односторонньому порядку американськими військами в наших територіальних водах у Західному (Жовтому) морі Кореї — недійсна». А ще армія КНДР залишає за собою право здійснювати самооборону в районі демаркаційної лінії. Немає що й говорити, оригінально. Тепер залишається тільки сподіватися: ця оригінальність не завершиться найбанальнішим конфліктом.

Ну дає!

Непереборний потяг до жартів

Литовський телепродюсер та ведучий телепрограм Прунас Валінкас днями спробував заплатити штраф за свій торішній жарт. Зателефонувавши тоді до поліції, він повідомив: у готелі «Шарунас» закладено бомбу. Сталося це, коли у «Шарунасі» гуляли своє весілля литовські співаки Ірена Старошайте і Жильвінас Жваугіс. А сам Валінкас був... їхнім сватом. Коротше кажучи, Прунас тоді пересправ й не розрахував сили своєї дотепності.

Натомість перший вільнюський окружний суд порахував, що жарт Валінкаса коштує 15 тисяч літів і сплатити їх має, звісно, сам автор. Останній це й зробив. Привіз потрібну суму до контори судових приставів на... причепі «Зубрьонек» — 654 монети по 1, 2 і 5 центів! Важив штраф 685 кілограмів. Порадившись, чиновники вручили телепродюсеру постанову, що вони не мають технічних можливостей порахувати привезене, тому штраф має бути сплачено до банку «Герміс». А громадськість сперечається: який з жартів був дотепніший?

Най-най...

Довгий-довгий репортаж...

Гідним бути занесеним до книги рекордів Гіннеса стало досягнення співробітника Цегледського радіо (Центральна Угорщина) 32-річного Імре Ваша. Він протягом 50 годин і 30 хвилин вів радіопередачу й побив, таким чином, попередній рекорд — 41 годину. Відповідно до жорстких правил лондонського видавництва вищезгаданої книги, за роботою ведучого стежили 24 добровільні свідки, які мінялися кожні 4 години. А самому рекордсмену дозволялося робити 15-хвилинну перерву кожні 8 годин. Тепер матеріал надішлють до Лондона для реєстрації.

... і такий само будинок

У новому шанхайському районі Пудун повністю введено до експлуатації комерційний будинок «Цзіньмао», що претендує на звання найвисотнішого хмарочоса в Китаї. Ця 88-поверхова споруда (420,5 метра) — третя за висотою у світі. Її загальна площа становить 290 тисяч квадратних метрів. З 3-го по 50-й поверхи там комфортабельні ділові приміщення. На 53—87 поверхах — готель «Цзіньмао Кайює» із 555 номерами. А на останньому 88-му поверсі — звичайно ж, оглядовий майданчик: з нього відкривається чудова панорама мегаполіса.

Демонстранти перед чилійським міністерством оборони вимагали розслідування щодо військових, які мають відношення до арештів за часів диктатури Піночета. Сотні дисидентів тоді зникли безвісти. Двоє з протестуючих — у масках нинішнього президента країни Едуардо Фрея (ліворуч) та екс-диктатора.

Фото АП

Курйоз

Хто підставив Жака Ширака?

Повідомлення про те, що Президент Франції надіслав нашому Президентові привітання з нагоди підписання україно-молдовського Договору про держкордон, могло б посісти цілком законне місце в... першоквітневих випусках новин. Але нині не квітень. І телеграма була. Постає запитання: хто підсунув її Ширакові на підпис?

Без жодного применшення авторитету Президента Франції та з шанобою до нього висловлюю припущення: Жак Ширак, за браком часу, не стежив за процесом делімітації україно-молдовського кордону. Навряд чи ознайомлений він і з деталями вищезгаданого договору. Бо якби був обізнаний, то, мабуть, не підписав би таке: «Дякуючи політиці, що ґрунтується на діалозі та прагматизмі, Ви зуміли, пане Президенте, досягти разом із Президентом Молдови рішення, що поважає законні інтереси кожного». Щодо «прагматизму» й «інтересів кожного» — це, на жаль, дуже суперечливе твердження. Це більше стосується Лучиньськи. Висловлю ще одне припущення: сам Жак Ширак на місці Кучми цей документ не підписав би.

Та не будемо, однак, владатися до детального аналізу вчиненого нашим Президентом — «Голос України» зробить це окремо найближчим часом. До того ж «прагматизм» Леоніда Кучми має згодом проаналізувати й Верховна Рада — про це

свідчать заяви Голови ВР Олександра Ткачука. Найцікавіше питання полягає у природі походження цієї вітальної телеграми.

Загадка в тім, що раніше таких ніхто не надсилав. Чому Ширак так перейнявся відносинами України й Молдови? Хіба підписання україно-молдовського Договору про держкордон — подія настільки важлива у світовому чи європейському масштабі? Якщо так, то чому ж мовчать Шрьодер, Клінтон, Єльцин, Генеральний секретар ООН Кофі Аннан? З іншого боку: що означає згаданий у телеграмі «зразок мирного врегулювання суперечок»? Та ніхто ж не збирався воювати, президенти Кучма й Лучиньськи не стали групами на заваді бойових дій — не було ні щонайменших натяків! Був рутинний переговорний процес. А те, що українська сторона здала все, що можна було, а президент підписав — це ж не означає, що цим ми позбулися проблем.

Отож логіка не простежується. Головоломка якась. Є, втім, одна здогадка. Хоча, точніше, є велике бажання, щоб одна здогадка була хибна. Бо не хочеться вірити, що замість того, аби розв'язувати численні й складні зовнішньополітичні проблеми, українські дипломати змушені організовувати ось такі вітання на ім'я Президента України Леоніда Кучми. Навіть напередодні виборів.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Політичний анекдот

Телефонує якось Саддам Хусейн Біллу Клінтону.

— Слухай, Білле. Мені тут сон наснився. Ніби я у Нью-Йорку. 2005 рік. Місто красиве, чисте. На кожному будинку плакат висить.

— А що ж на тих плакатах написано?

— Аллах акбар!

— Слухай, Саддаме. Мені також сон снівся. Ніби я в Багдаді. 2015 рік. Місто також чисте, красиве. І на кожному будинку теж плакат висить.

— І що ж на них написано?

— Не знаю. Все на івриті.

Сумний рекорд XX століття

XX століття — абсолютний рекордсмен щодо пролитої крові за всю історію земної цивілізації. У ньому було найбільше війн і найбільше загиблих. Жертвами збройного з'ясування стосунків стали 110 мільйонів землян. Вражає статистика останніх років: 1996-го сталося 28 збройних конфліктів, 1997-го — 25, а торік — 31. Такі дані наведено в оприлюдненій у Римі доповіді «Стан війни», підготовленій американською організацією «Уордуотч інстітют».

До втрати найціннішого — людей — слід, вважають автори документа, додати ще й трильйони доларів, витрачених на створення та придбання озброєнь. Вирахувати точні цифри тут важко через різну вартість національних валют у різні історичні періоди. Але, наприклад, світовий оборот озброєнь у 1960—1996 роках оцінюють 1500 мільярдами доларів; лише ядерні програми «атомних» держав перевищують вісім трильйонів. Мільярди суми витрачено й на знешкодження вже накопичених знарядь убивства.

Та все одно зброї на земній кулі дуже й дуже багато. Нинішні арсенали здатні кількаразово знищити планету. До того ж останніми роками посилю-

ся тенденція «перетікання» озброєнь у досить неблагополучні й часом небезпечні країни, що розвиваються. За період з 1984 по 1995 рік у державах «третього світу» накопичилося близько 15 тисяч танків, 94 тисячі одиниць артилерії, 27 тисяч бронемашин, 1000 кораблів та підводних човнів, понад 3000 гелікоптерів, 48 тисяч ракет. А кількість стрілецької зброї навіть і визначити неможливо. Військовий фанатизм тамтешніх правителів обернувся гальмуванням економік цих країн, бідністю, голодом та неграмотністю їхніх мешканців.

До речі, саме проста у використанні стрілецька зброя, стверджує «Уордуотч інстітют», є найнебезпечнішою для

людства. Саме від куль гинуть найчастіше люди — 90 відсотків жертв усіх збройних конфліктів. Решта — від бомб та крилатих ракет. Стрілецьку зброю фабрикують тепер у 35 країнах світу, проте за наступні десять років кількість здатних виробляти її держав перевищить число 40. За приблизними підрахунками, нині на Землі накопичено 500 мільйонів «стволів».

У передмові до доповіді міністр охорони довкілля Італії Едо Ронкі написав: «Зброя вбиває навіть тоді, коли її не застосовують. Вона висмоктує фінансові, людські, технічні й наукові ресурси, котрі можна було б використати в інших — добрих — справах...». Із ним не можна не погодитися.

Роздуми на вільну тему

У номер

Приїздіть, а вагон ми вам якось відчепимо

Веселий фільм «Неймовірні пригоди італійців у Росії» — нічого не скажеш! Але нехай мені вибачать його автори, він надто далекий від реальності. Відчепили вагон від потягу — вірю, лев прогулюється вулицями — теж вірю (нині нові українці хіба що слона в будинку не тримають). Кинули сигару в бензоколонку — а ось у це, вибачте, не вірю. Перебільшено, прикрашено, хоча й смішно. Бо жоден іноземець не став би курити поруч з АЗС, навіть проїжджаючи потягом. Звичка.

Так, мало ми знали тоді про норози іноземців. Нас часто доїжджали вони до союзнаї глибинки. Це нині, надолужуючи втрачене, вони прагнуть за тиждень об'їздити всю Україну. І не ають, що на територіїшої країни безвідмовно діє закон: «Скорий поспіх — людям посміх».

Уявіть собі: познайомилася з одним італійцем. Не те що він узагалі не знав, що таке Україна. А вже наших туристів там також немало. Але несерйозне ставлення до підготовки візиту закінчилося казусом. Ні, він не загубив паспорта в літаку, і ніхто не спробував його поціпирити (як це сталося у вищезгаданому фільмі). Він чесно купив квиток, сів у лі-

так і тільки по приземленні, на прикордонному пункті зрозумів, що столиця України — Київ, а зовсім не Мінськ, як він наївно припускав.

Та це вже, вибачте, сам винен: географія — наука, правда, не зовсім точна. Бувають і зміни, але не такі. Інший мій знайомий, громадянин Німеччини, в Україну дорогу знає добре: от лише мову вивчити ще не спромігся. Розуміє тільки цифри та й то, якщо вони написані, наприклад, на вагоні... Але не вивчати ж нам усім німецьку. Тому історія, яка з ним сталася, — знову-таки цілком його провина. Спізнився до вокзалу, як це сталося у вищезгаданому фільмі. Він чесно купив квиток, сів у лі-

правило, після 17-го і перед 19-м. Чому в Україні по-іншому, дізнатися йому так і не вдалося, бо, повторюю, по-нашому він зовсім не розумів. Тільки й зміг сказати німець «Варум?» («Чому?»), дивлячись, як повз нього пропливає його 18-й вагон, причеплений... перед 1-м.

Іншому пощастило: вагон був на місці. Устигнув, влаштувався і досить швидко заснув. Прокинувся під ранок. Умився, з нудьгою глянув на годинник. За розкладом до пункту прибуття залишалось три години. А поїзд ось уже півтори стоїть у степу. Набридло, вирішив прогулятися... Пішов ліворуч — не розумів: у тамбурі на нього дмухнув свіжий степовий вітер. Пішов праворуч — знову не розумів: і тут степ. Із платформи йому, звичайно, сказали б, що це за станція така. Але платформи теж ніякої не було: степ і степ навкруг. А головне, зовсім не зрозуміло, в який бік найближчий вокзал. І тоді іноземець високо оцінив організаторські здібності наших співвітчизників: чоловіки утворили дві групи й пішли шукати людей, одні — лі-

воруч, інші — праворуч. Уже за дві години ходоки повернулися: з'ясувалося, нічого страшного не сталося, просто вагон відчепили. Помилково...

А взагалі іноземцям у нас в персважній більшості подобається. І їдуть вони, наперед очікуючи на всілякі подібні пригоди. Група голландських студентів дуже раділа, коли несподівано дізналася, що в Україні є... телебачення. Американці запевняють, що ми живемо навіть дуже непогано, бо можемо дозволити собі їсти «натуральні» харчі, червону й чорну ікру (розкіш для багатьох вигодуваних на продукції генної інженерії американців). Та що там Америка! Не було меж подиву сибіряка, котрий приїхав узимку у відпустку до Києва і з'ясував, що... у нас теж є сніг.

Отож є чим пишатися. Живемо весело, можемо здивувати, при цьому не дуже стараючись. І всі ці невинні забави — зовсім безплатно, від чистого серця. Головне, приїздіть — і пригоди гарантовано.

Наталія ФІЛІПЧУК.

Румунські бізнесмени рвуться на Балкани

Румунія, як і Україна, не потрапила до списку країн, котрі братимуть участь у програмах з відбудови Югославії. Про це повідомила бухарестська газета «Курентул». Делегація румунських бізнесменів, яка приїхала до Македонії на переговори, піймала облизня. Причиною невдачі, стверджує газета, є нерозторопність румунського уряду.

Щоправда, бізнесмени, не гаяючи часу, спробували домовитися з Македонією, котра право на участь у югославських проектах ЄС отримала. Переговори, стверджує газета, проходять успішно. Вже досягнуто угоди про відкриття у македонській столиці — місті Скоп'є — складів, де будуть представлені товари, що пропонують для відбудови Югославії Румунія: будівельні матеріали, залізобетонні конструкції, деревина, скло, нафта тощо. До того ж, румунські підприємці, що об'єдналися в Групу дій з реконструкції Балкан, звернулися до свого уряду з проханням негайно укласти румуно-македонський договір про вільну торгівлю, встановити кореспондентські відносини між банками двох держав та терміново направити до румунського посольства в Скоп'є економічного радника.

Отож Румунія розраховує пробитися до «югославського пирога» у вагоні, причепленому до македонського локомотива. Про дії наших фірм узагалі невідомо. На жаль, з румунською українську ситуацію об'єднує лише вищезгадана риса: некомпетентність уряду.

«Бувало, й добу витрачали на пошуки людей, але безрезультатно...»

Як ми повідомляли, цього тижня з Туреччини повернулися українські рятувальники, що брали участь у подоланні наслідків тампешнього землетрусу. Про свої враження кореспондентів «ГУ» розповів один з них — Микола ВАСИЛЬЄВ. Він виконував обов'язки командира Олександрійського гірничорятувального загону.

Картина, звичайно, була жахлива. Горні бетонних плит і арматури. Стіни між бетонними стовпами — із пустотілої керамічної цегли, неспроможної нести будь-які навантаження. І все це розвалилося. Поверхні з'єдналися, дуже часто від першого до п'ятого поверху було метрів зо два висоти.

Ті рятувальники, які приїхали раніше за нас, більше допомоги надавали живим. А нам випало персважно виносити з-під завалів мертвих. Допомогали вцілілі господарі будинків, родичі, сусіди загиблих: вони показували, де була спальня, де міг би завал застати людей, які намірилися тікати з приміщення — а там було три потужні поштовхи. Але все одно працювали, як правило, нав-

Відзначаючи 60-ту річницю початку другої світової війни, президенти ФРН та Польщі Йоганнес Рау та Олександр Квасневський з дружинами перетнули кордон на Мості дружби, що з'єднує німецький і польський береги Одеру

Микола ВАСИЛЬЄВ виконував обов'язки командира Олександрійського гірничорятувального загону

температура повітря сягала 38—39 градусів. Отож було взято до уваги міркування епідеміологів. Нам сказали припинити рятувальні роботи й перейти на механічне розчищення місцевості. Можливо, коли десь був більший міцний будинок, то під ним ще могли вціліти люди. Але ці жахливі картини, коли 5—7 поверхів лежать практично один на одному, вбивали надію...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Штати розкошелилися

США виплатили грошові компенсації родичам загиблих співробітників Посольства Китаю в Белграді, а також пораненим внаслідок сумнозвісної помилки американських бомбардувальників. Усього, повідомило ДІНАУ, вони одержали 4,5 мільйона доларів. Нагадаємо, що тоді загинули три особи і понад двадцять постраждали.

помачки. Доводилося відбійним молотком пробивати лаз у підлогах з верхніх поверхів до низу. Траплялися випадки, коли й добу витрачали на пошуки людей, проте безрезультатно. А вже відстань між підлогою та стелею — 30—50 сантиметрів, і в тому просторі затиснуто меблі. Звичайно, коли точно визначали, що ось тут є людина, тоді було легше.

— Турецька преса критикувала уряд за те, що рано зупинив пошуки: ще, мовляв, були шанси знайти живих. Що ви про це думаете?

— Важко сказати. Стояла спека. Перші три дні, коли ми працювали в містечку Сакар'я, температура повітря сягала 38—39 градусів. Отож було взято до уваги міркування епідеміологів. Нам сказали припинити рятувальні роботи й перейти на механічне розчищення місцевості. Можливо, коли десь був більший міцний будинок, то під ним ще могли вціліти люди. Але ці жахливі картини, коли 5—7 поверхів лежать практично один на одному, вбивали надію...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Тбілісі

Будь ласка, геноцвале!

У столиці Грузії розпочала роботу перша українська школа. Надзвичайний і Повноважний Посол України в Грузії Степан Волковецький, який брав участь у відкритті школи, сказав своє напутнє слово учням: «Українська і грузинська мови, якими вестимуть навічання, стануть зрозумілими й близькими для вас, як і історія, культура, духовний менталітет наших народів».

Посол, який виступав, до речі, також двома мовами — українською і грузинською, висловив подяку президентам Грузії та України за їхнє сприяння у появі цієї школи.

Вільнюс

Вітчизну я пізнаю по бандурі...

У Литві відбувся перший телевізійний конкурс української пісні «Балтійська трембіта-99». Фольклорні колективи із чотирьох міст Литви, Риги, Талліна та Києва виступали просто неба і в старовинних замках. Із столиці України приїхали бандуристи Неля і Тарас Силени, а також «людина-оркестр» Михайло Твердий.

Цими днями в Литві, звичайно, виривали суперечки про шляхи популяризації української культури в Балтії. Вирішено заснувати європейську асоціацію журналістів, які пишуть про Україну і для України. Працівники видавництва «Наукова думка» та «Либідь» також представили свої плани поширення українських книжок у Прибалтиці. От тільки ентузіазм творчих працівників і просто шанувальників українського мистецтва добре було б підтримати на державному рівні. І тут дуже до речі — вересневий саміт глав держав Балто-Чорноморського регіону в Лівалді.

Токіо

Будуватимемо суховантажні судна

Ескімбанк Японії вивчас схему надання кредиту Україні для фінансового забезпечення проекту будівництва ВАТ «Суднобудівний завод Оксан» (м. Миколаїв) 10 суховантажних суден типу «Панамакс». Між українським і японським урядами досягнуто угоди про надання кредиту в розмірі 45 млн. доларів.

Анкара

Прощай, зброє!

Один з лідерів сепаратистського повстанського угруповання — Робітнича партія Курдистану — заявив, що члени РПК ніколи більше зі зброєю в руках не боротимуться проти турецької держави.

У заяві, яку передав курдська телестанція, Осман Оджалан — брат арештованого лідера РПК Абдуллаха Оджалана — підкреслив, що рух дотримується наказу свого лідера про припинення вогню. Як сказав Осман Оджалан, РПК має намір до кінця року завершити виведення своїх загонів із території Туреччини.

Страсбург

Протистояння триває

Призначений на посаду голови Європейської комісії Романо Проді заявив, що не прийме пропозицій деяких членів Європарламенту обмежити термін чинності мандату нової комісії, який нині становить п'ять років. Висловлювання

Проді — свідчення того, що між Європарламентом і Єврокомісією, як і раніш, — напружені відносини. Голосування у парламенті щодо нового складу Єврокомісії має відбутися 15 вересня.

Фотофакт

Табірне багаття, яке не загасило, роздмухане вітром, стало справжнім лихом для Каліфорнії. Площа пожежі вже досягла 16 тисяч акрів. Вогонь знищив величезну кількість садів, будинків і автомобілів. Двох пожежників доставлено в госпіталь з опіками та отруєнням чадним газом.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Сезон рибалити живців

Старі люди дедалі менше вірять казкам — доба пенсійного романтизму канула в Лету. Кажуть, що Івани-дурні перевелися відтоді, як народ охрестили електоратом. Золоті яйця не збирають у курнику, відколи він став агітпунктом. А золоту рибку слід ловити на живця, бо вона президентська — невід не підійде.

Старі не збрешуть — розпочався сезон полювання на живців. На берегах рідної Вітчизни за світ сонця чути не мантаски косарів, а скреготіння гачків і свист волосіні у повітрі. Чим більше виловиш живця, тим вагоміший шанс спіймати золоту рибку. Техно-

логія лову проста, як ріпа: чіпляєш спійманого живця на гачок більшого розміру і чекаєш, доки його вхопить омріяний екземпляр.

Полювати дозволено далеко не всім — тільки тим, хто придбав відповідну ліцензію, рибка одна, а охочих до неї багато. Але де риболовля — там і браконьєри, і рибінспектори, і боротьба за місце під сонцем. Старі кажуть, що боротьба йде не на життя, а на смерть, хоч з президентської рибки царської юшки не звариш. Її можна зварити тільки зі спійманої на власного, доморослого, живця. Отак вони кажуть і потому вирушають на риболовлю.

Узбіччя

Зі знайомством...

або Дещо з таємниць прісноводних риб

Купатися тут не можна. Інфекціоністи лякають нелюдських дефініцій болячками, небезпідставно стверджуючи, що озеро закрите й тому є не водоймою, а занедбаним до смердючості акваріумом раблезіанських розмірів. Загоряти тут теж не можна. Витолочена до білястості трава всяяна не лише специфічним джентльменським набором, але й іншим сміттям, відомим кожному, хто хоча б раз побував на місці пікніка світланковими присмерками у надії хоча б отут розшукати свої загублені після вчорашньої п'ятки ключі, документи, плавки та інший непотрібний з вчора дріб'язок. Рибу тут ловити знов, мабуть, не можна. Але оскільки вона була його єдиним прибутком під час перехідної стадії до капіталізму, рибалка заспокоював своє сумління тим, що продає цей «проханий» дріб'язок все одно біля зланих місць, де алкоголь усе спить.

Опівдні на берегах уже не було вільного місця ані від загоряльників, ані від свіжого порожнього посуду, ані від всербального мату, що згущував повітря до задущливості. Тепер по боках він намагався не дивитися, добре знаючи, що настав час «нудисток», які звільняли за напослідливою рекомендацією забуторних кіншук всрхню частину ожирілих тіл. Ні, рибалка не був старий, не вважав себе хворим і навряд чи спромігся б пояснити значення слова «святенність». Тут було щось інше. Він і сам не міг зрозуміти, що. Обмотавши голову сорочкою, він худими, засмаглими по лікоть руками похажував смикав волосінь, насаджував чергову наживку й подумки лаяв рибу, що завдяки таким, як він, одержала академічну освіту в стигуванні наживки без потрапляння на гачок.

— Деву-ушка, ви сама? А ми вдвох!

«Забухані, — із задрістю зітхнув рибалка. — Спека, а вони забухані».

— А можна, ми перед вами роздягнемось? Ні, у розумінні поруч.

«Не треба було б, — похитав головою рибалка. — Я ж зранку сиджу».

Проте як у розпарені довбешки втовкмачиш, що голі цицьки не привід для знайомства? Він намагався не слухати п'яне варнякання за спиною. А там не вгамовувалися:

— А чого ви одягаєтесь? Лежали б, як лежали. Ми все одно купатися йдемо.

«Пошвидше б, — подумав рибалка. — Хоч протверезіють. А то й до гріха недалеко. Ті тверезими були б...»

«Ті» з'явилися одразу, як тільки баболюбів полізли у брудну, каламутну воду. Двоє чоловіків з двома хлопчиками-дошкільнятами.

— Де ви лазите? — обрушилася на них усією потужністю грубого голосу дебсла молодий яскраво-фіолетового фарбування. — Сорочку п'ять хвилин на вас чекаю!

— Не тринди! — з готовністю відгукнувся один із «тих», опасистий, лисуватий, ще не встиглий засмагнути глава родини. — Довкола озера ходили. А що?..

Другий мовчав. Трохи забрезклий здоровань з татуванням на грудях, що багато говорило для працівників певних органів, і з обличчям людини, яка бачила зовсім не те, що сприяє духовному зростанню. Помітив рибалка й татування на одному з тих, хто купався. Не менш яскраве, але так саме для нього німе.

За спиною рибалки запанувала тиша. Та й що було говорити тим, що прийшли, якщо чужий чоловічий одяг лежав поруч з підстилкою їхньої жінки?

У купальників, які обтрушувалися від води, при вигляді збільшеної компанії в бік чоловіків запал явно трохи згас.

— Мені звуть Саша, — сказав татуюваний. — Його звуть Паша.

— Приємно, — наслідуючи відгукнувся татуюваний з «тих». — Йдіть, мальки, купатися.

І, дивлячись услід хлопцям, додав:

— Де наші стакани?

Рибалку це не заспокоїло. Навіть тиха розмова, слів якої він не дочував. Не перше літо сидить він під цим кущем, рятуючись від палючого сонця, але пам'ятає досі випадок з підлітком, який, накульгуючи на праву ногу, падаючи, знов намагаючись устати, прикриваючи правий бік скривавленою по лікоть рукою, витираючи піт, який котівся градом з обличчя, скрикував посинілими губами: «Навіщо ти це зробиш? Навіщо ти це зробиш?!»

Не сподобалося й те, що за півгодини нетатуюваний з «тих» з дитми й жінкою попрямував до автобусної зупинки, а мовчун прсєвальцем закурів з любителями пляжних знайомств у протилежний бік. Туди, де починалися лісопосадки.

«Немає кліювання, — зітхнув рибалка. — І погода є, а кліювання немає. Усю рибу розполохали...»

Він виїняв з кишені шматок хліба, непоспішливо з'їв його, намагаючись не подарувати мурашкам ані крихти. Ще раз змінив наживку, подивився на сонце, яке почало ховатися за деревами, зітхнув і дістав варене яйце. Густо посолив, щоб ситніше було, й так само непоспішливо прожував.

Більше їжі не було, й він, позіхнувши, звично занурився в похмуру напівдрімоту.

Дмитро КОНОВАЛОВ.

Старі кажуть, що боротьба йде не на життя, а на смерть, хоч з президентської рибки царської юшки не звариш.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Він приходив по світланковому вітерцю, кидав у воду підкормку, розмотував вудку, всідався під обідраний любителями напівсирих шашликів куш, опускав ноги з розмитого весняною повинню берега й заглиблювався у споглядання поплавця, який підстрибував на зеленувато-свинцевих водних жмурах. Він не знав, чи думав про щось, а може, й ні, але повертався з напівсну від поступово зростаючого вздовж берегів дитячого вереску, пронизливих зойків жінок, які з натиском бегемотих врізалися з берега у теплу до гидкого воду й пропитих, хриплих голосів чоловіків, з ночі ще не протверезілих.

Сенсаційні знахідки

Через тисячу літ лиш проходить подібне тепло

На майданчику, де в Полтаві споруджується бізнес-центр, археологи викопали давньоруську хату. Пощастило із унікальною знахідкою загону Полтавської охоронно-археологічної експедиції центру охорони та досліджень пам'яток археології під керівництвом старшого наукового співробітника Костянтина Мироненка. Про деталі розповідає директор центру Олександр СУПРУНЕНКО.

— Досліджено житло рубсжу X—XI століть. Воно досить типове і для тієї віддаленої від нас епохи, і для забудови Полтавського посаду зокрема. Землянка (назвемо житло умовно так) відзначалася значною глибиною, наявністю збереженого входу, печі, кількох рядів стовбових ямок і великої господарської ями в одному з кутків. Згоріла вона під час пожежі десь між 1015—1024 роками. Дослідники пов'язують це з погромом, учиненим у Полтаві каральною експедицією князя Бориса — майбутнього святого, одного із нащадків князя Володимира.

До найцікавіших знахідок, виявлених у помешканні, належать зразки кераміки, фрагмент візантійського провінційного скляного виробу (можливо, сирійського), кістяні проколки, залізні ножі, надзвичайно цікавий бронзовий ключ. А також прясельце з овруцького шиферу. На ньому збереглися фрагменти напису, який зробила жителька літописної Лтави приблизно на початку XI століття давньоруськими літерами. Це свідчить про те, що прості жінки на той час були письменни-

ми. Багаті на знахідки й інші місця розкопок на Червоній площі — історичному центрі міста. Так, ведучи реконструкцію ресторану «Лілея», будівельники під час прокладання газопроводу «зачепили» культурні нашірвання — залишки міського валу й рову давньоруської доби, а також кріпосної стіни. А поруч, у невеличкому будівельному котловані, на глибині всього 2,5 метра викопали горн і скелет молодого чоловіка (приблизно 20 років), який жив у XI столітті.

Загалом з осені 1997 року, відколи тут почали працювати археологи, розкопано три культурні пласти: сіверянської Лтави (X — початок XI століття), давньоруської (літописної) Лтави (XI — середина XIII століття) і полкового містечка Полтави козацької епохи (XVII—XVIII століття). Тільки торік експедиція виявила дев'ять жител і 52 господарські ями, усього розкопано 18 древніх жител. Зрештою, саме ці розкопки зробили Полтаву старшою майже на три століття. На основі численних фактів, які, до речі, підтвердили гіпотезу, що мала місце й раніше, вчені заявили про існування носад літописної Лтави як одного із найбільших на Лівобережжі. Для широкого загалу це стало справжньою сенсацією.

Цікаво дізнатись, як жили наші пращури. За розповідями членів експедиції, середня сім'я складалася з 4 осіб, мешкала в рубленій напівземляці з двосхилим дахом площею понад 20 квадратних метрів. Житло обладнували лавами і невеликими столиками, підлогу посипали попелом. Вікон не було, а дим з печі виходив через дах. Посуд слугував глиняний: у малому готували їжу, у великому зберігали харчі. Невеличка скіпка або вогнище слугували джерелом світла.

Торік під час розкопок вдалося повністю зберегти тисячолітню піч. Археологи назбирали дров, склали їх у піч і... запалили. Піч не диміла — нагрівалася вмиль. Можливо, це і був той своєрідний момент істини для археологів — єднання з минулими віками. А нам тільки лишається побажати їм нових знахідок.

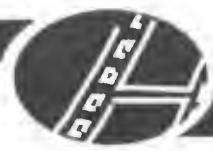
Григорій ГРИНЬ.

Якщо відсуджувати - то цілу фортецю!

Із безпрецедентним позовом, і вже не вперше, звернувся до судових інстанцій Луцька сорокадворічний харків'янин Євген Любарт. Замахується він на весь древній Луцький замок. Суд, звісно, відмовив йому в розгляді позову, адже для слухання справи нема ніяких підстав і аргументів.

Новоспечений «претендент» на замок — пам'ятку фортифікаційної архітектури XIV—XV століть — вважає себе спадкоємцем сина великого литовського князя Гедиміанта, князя Любарта. І поскільки у деяких архівних записях Луцький замок іменували замком Любарта, харківський спадкоємець вимагає повернути йому родинне гніздячко.

Але давні історичні документи свідчать: спадкоємцями княжого престолу могли бути лише нащадки дочок колишнього луцького князя Лева, княжни Буши, яка одружилася із Любартом. Дітей вони не мали. Тому Євген Любарт, якщо навіть і княжої крові, та аж ніяк не може претендувати на луцький княжий престол. А тим більше, на замок.

Невигадане

У номер

«Тут добре, ніхто не стріляє»

До правління КСП прийшла жінка-чеченка, яка просила дати їй сім'ї посвідку на проживання. Дізнавшись про історію її переселення, мені захотілося познайомитися із сім'єю Джамалханових ближче. І ось я в них у гостях. Тільки люди, котрі дивилися в очі війні, розуміють усю нікчемність побуту. Проходячи в подвір'ячко, господар бентежачись сказав: «Ви не дивіться, що все тут розвалено. Нам тут добре, ніхто не заважає, а зручності до біса!!!» Зустріли мене охоче, попередивши: «Жодного слова про війну!» Звісно, я згодна. Та коли життя зруйнувала війна, мовчати про це неможливо... Пролітав неподалік літак, і 20-річна Заїра впала на землю, закривши вуха руками. Потім вона ніяково сказала: «Вибачте мені. Просто я досі боюся літаків, боюся вибухів».

Проста дівчина з Гудермеса, познайомившись з Бувайсером, вихованцем дитячого будинку, провела юність у Ленінграді. Їх об'єднало почуття і любов до рідної Чечні. Після педінституту Кадіжа стала біохіміком, згодом — кандидатом технічних наук, доцентом Грозненського нафтохімічного інституту.

Бувайсер, закінчивши сільгоспінститут, став агрономом. І ось 35 років вони разом. Із восьми дітей війна забрала чотирьох. Порушилося звичне життя, з волі долі вони опинилися в українському селі Клімівка Кременського району на Луганщині. Вона — свинарка, він — зоотехнік. Доля дітей схожа на долю батьків: Земфіра, закінчивши нафтоінститут у Грозному і вступивши до аспірантури, змушена працювати свинаркою. Інженер-хімік Мансур став сільським газозварником; Заїрі не треба було закінчувати музучилище, щоб стати пташницею. Дитинство Расула обірвалося вибухом школи: так і не закінчивши 9 класів, у 16 років став пастухом...

Ми сиділи на траві під яблунями, нещадно пекло сонце. Здавалося, ніде немає війни.

КАДІЖА: «Ось так само ми любимо збиратися в нашому садку. Як це було давно! Здається, це було не з нами. А потім грудень 1995 року. Росія ввела війська. Будинки на очах ставали руїнами, навколо трупи. Люди тікали в села Дагестану, а ми вирішили — без паніки: рятуємось від бомб, жили у підвалах. Загинули наші діти... О, Аллах, за що нам таке? Прости людям їхнє божевілля. Скільки було мародерів! Це були бандити різних національностей, які крали килими, вішали на танки, встеляли ними дорогу. Рятуючись, ми не встигли навіть замкнути квартиру. Найманці стріляли в повітря, хоча люди й так були налякані. Ненависть наша була до найманців. Чеченці любили російських солдатів: вони рятували нас, а не вбивали, адже вони діти, й не їхня провина, що вони тут».

БУВАЙСЕР: Згадай, Кадіжо, той проклятий день, коли нас зрадив наш первісток Зелімхан...

КАДІЖА: Чи можна таке пережити? Це був 1995 рік, коли розпочався вахабізм (посилання на шариату, мусульманська течія). Пригадуєш той ранок, коли він, забігши, вигукнув:

— Батьку, мамо, я розстріляю вас!

— Опам'ятайся, синку! Чи можна зрадити землю, що ростила тебе? Адже, помираючи, ти згадуватимеш Гудермес.

Його «ні» вразило болем війни всю нашу сім'ю. О, Аллах, тим, хто зраджує народ, немає прощення!

БУВАЙСЕР: Хоча ми мусульмани, вахабізм нам не потрібний і неприйнятний. Чеченці ніколи не носили арабське зелене вбрання та білі покривала. Чечня не підкориться навіть ісламові! Це доля лише

Літо-97, останній день у Гудермесі (із зафіксованих фотооб'єктивом друзів і рідних вже майже нікого не залишилося).

Із восьми дітей війна забрала чотирьох. Порушилося звичне життя, з волі долі вони опинилися в українському селі Клімівка Кременського району на Луганщині. Вона — свинарка, він — зоотехнік.

Літо-99: доки живі — будемо разом.

темних горців, а ми не зраджуємо звичаїв предків. Війна розпочалася в грудні 1995-го, але жорстокість ісламістів дала назву «Гудермеська війна».

У серпні 1996 року чеченські бойовики здобули перемогу в Грозному...

КАДІЖА: Яка перемога?! Яка свобода?! І навіщо вона нам потрібна? Нас вітали, а ми в цей час виносили з руїн тіла друзів і близьких. Іти додому? В нас немає більше домівки, нас зустрічали руїни. Яка

перемога? Над тим, що ми не збожевільні? Але війна тривала. Ми не мали сил повірити, що наш первісток — один із найманців. Я благала його: «Повернися, синку!» Мені у відповідь — автоматна черга в повітря. Більше ми його не бачили. Не забути Земфіру, яка прибігла додому в розірваному одязі з відрізаною косою. Прокляті вахабісти! Вони хотіли зганьбити мою дівчинку. І тільки ті, хто бачив смерть, рятували дівчат. Гасан, Алімбек... Нехай пом'яне вас Аллах, ви в землі, але завдяки вам ми живі. Зелені косинки завжди будуть на ваших могилах!

Їх вважали божевільними, смертниками. Люди, побачивши чеченців у зелених косинках, кидалися в ноги: «Врятуйте нас!» («Смертники» — «зелені косинки» — чеченці, які втратили рідних, близьких, друзів і які захищали батьківщину, бо їм не було більше кого захищати. Пам'ять про них передається через покоління: могила героя завжди перев'язана зеленою косинкою).

БУВАЙСЕР: Потім був 1997 рік. Загинуло троє наших молодших синів. Ми зрозуміли, що більше не зможемо бути на рідній землі. Не хотіли їхати в Росію, бо ми не прихильники війни, ми просто люди. Я переконаний: доки зброя в руках, порядку ніде не буде.

Нам говорили про Україну, про її біді. Але коли ми дізналися, що там немає війни, сказали: «Щасливий народ!» Ми не боїмося роботи, головне — не чути вибухів.

КАДІЖА: Спасибі керівництву села, спасибі Україні, що не залишили нас у біді. Якби ми могли грабувати, вбивати або примиритися з ісламом, то залишилися б у Чечні.

У нашій сім'ї усі молоді, але ніхто не одружений і не заміжний. У народі є традиція: коли смерть приходить у домівку, один рік одружуватися заборонено. Ми надто багато втратили і поховали, щоб колись у нашій домівці грали весілля. Наше життя — лише молитися про порятунк.

Ми дуже задоволені роботою, не бідуюмо, але хотіли б мати посвідку на проживання в Україні, в пекло війни повертатися немає сенсу. Вдячні мешканцям села Клімівки, вони допомагали, але чеченці не приймають допомогу, не заробивши. Мої діти пололи городи, допомагали в домашній роботі селянам.

Спочатку донька принесла яйця та кульок борошна.

— Де взяла? Як ти поєміла взяти чуже, не заробивши?

— Мене пригостили.

— Хліб заробляють, а не пригощаються. Я й чоловік привели Заїру до селянки, та вмовляла взяти гостинці.

— Дочко, бери лопату, копай хазяйці город, щоб тобі не кортіло дармового хліба.

І тільки ввечері Заїра взяла зароблене.

Серпень 1999 року. Джамалханови збирають свій перший урожай на чужій землі. Вже рік вони живуть в Україні. Коли пригощали мене овочами зі свого городу, я побажала їм зробити те саме, але в рідному, мирному Гудермесі. На очах господарів — сльози та надія... що помирає остання.

Вікторія ГУСАКОВА.

► Сімферополь—Полтава

Хто до школи,

А ХТО ДО ДИТСАДКА

31 вересня в Бахчисарай відкрито школу з кримськотатарською мовою викладання. Відкриття такого навчального закладу було однією з вимог кримських татар до уряду автономії. У День знань тут за парті сіли 350 учнів. І схоже, що їх кількість збільшуватиметься.

А тим часом з ініціативи єврейської громади Кременчука і безпосередньо рабина Шломо Давида Соломона в місті відкрито перший на Полтавщині єврейський дитсадок. Спочатку в ньому утримуватимуться близько 30 малят, яких виховуватимуть на кращих традиціях єврейської та української культур.

► Одеса

У черзі за роботою?

На Одещині в півтора рази збільшилася кількість безробітних. На одне вакантне робоче місце в черзі стоять 9 осіб. Це — в середньому. А подекуди черги просто-таки приголомшливі: у містах Южне і Теплодар, у Тарутинському районі на одне місце претендують понад 50 осіб, у Березівському районі — 145, а в Ренійському — 263! Незайнятих, на жаль, більшість. Адже до профспілок підприємства та організації подали списки, щоб узгодити звільнення, ще 8 тисяч осіб.

► Чернігів

Сотий день народження

одного з корифеїв образотворчого мистецтва — народного художника України Олександра Саска — відзначено в Борзні. У родинній садибі митця, де нині музей, зібралися численні шанувальники його таланту — поети і бандуристи, співаки й хорові колективи, громадськість. Учасники ювілейного свята поділилися спогадами про художника, оглянули нові експозиції музею.

► Рівне

Поліський бестселер

Його появу науковці Рівненського державного гуманітарного університету, краєзнавці, музезнавці, мистецтвознавці, етнографи, фольклористи, письменники готували багато років. Вони зібрали матеріали, які могли б повно і цікаво повідати про природу та духовність Полісся — цього самобутнього регіону України. Результат їх співпраці — книга «Етнокультура Волинського Полісся. Чорнобильська трагедія» (упорядник заслужений працівник культури Степан Шевчук). Книга побачила світ у видавництві «Волинські обереги». Судячи з перших відгуків, вона стане поліським бестселером.

► Хмельницький

Небеса таракнули по арештантах

Останнім часом природа добряче збиткується над подолянами. То вкатає, як асфальт, хлібний лан, то з корінням повириває віковічні дерева, то з-під хат повимиває ґрунт, то затопить домівки.

Загальний збиток сягає 22,6 мільйона гривень. Не обійшлося цього літа і без жертв та курйозів. Скажімо, двоє хмельничан отруїлися болотним газом. А нещодавно на штрафмайданчику дорожньо-патрульної служби сталася теж суна пригода.

Під ударами блискавки та від пориву вітру тридцятиметрова осика розчахнулася і впала на елегантні «Рено», «Форд», «Опель» та вітчизняний всюдихід «Запорожець». Власники добровільно на той майданчик машин не заїхали, отож питання ремонту розтрощених арештованих авто повисає у небесах... Бо у міліціонера, що супроводжував транспорт з порушенням техніки безпеки під високорослі дерева, заробітку й до кінця служби не вистачить.

► Миколаїв

Знання за плечима не носити

Миколаївський міський голова Анатолій Олійник уже вдріг вручив спеціальні стипендії групі студентів, які найбільше відзначилися не тільки в навчанні, а й у громадській та суспільно корисній роботі, зміцненні авторитету рідного міста. Цих своєрідних премій удостоєні І. Парафіло, В. Олексієнко з Південно-Українського Слов'янського університету, К. Серета, Д. Яблоновський і Т. Бакурська з філії Національного університету «Києво-Могилянська академія», О. Присеко та С. Бліщов з Українського державного морського технічного університету, Д. Роздобудько і А. Цариков з педінституту та С. Мальков з Аграрної академії. Міський голова запросив відзначених проходити практику у відділах та управліннях, аби ті з часом могли використати свої знання в сфері місцевого самоврядування.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ПОНЕДІЛОК, 6 вересня

УТ-1

14.55 Анонс.
15.00 УТН. День.
15.20 Студія «5».
16.00 Мультсеріал «SOS з краю світу». 1 серія.
16.30 Док. серіал «Небесні мисливці». 1 серія.
17.00 Серіал «Янголи Чарлі». 1 серія.
17.55 Закон є закон.
18.00 УТН. Вечір.
18.15 Новини. Регіони.
18.25 Саме той.
18.50 Худ. фільм «Дівчинка з вогником».
20.30 Акценти В. Лапікури.
20.35 «Вибори-99». Програма кандидата у Президенти України. Удовенко Геннадій Йосипович.
20.45 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.40 Світ спорту.
21.50 Питання дня.
22.00 Серіал «Федеральна поліція». 1 серія.
23.00 Футбол від УТН.
23.30 900 секунд. Хроніка надзвичайних подій.
23.55 ТРК «Ера» представляє: «Доброї ночі, Україно!».

УТ-2

КАНАЛ «1+1»
07.00 Сніданок з «1+1».
07.10, 07.50, 08.50 ТСН.
08.00 Детективний серіал «Вона написала вбивство».
09.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».
09.50 ТСН.
10.00-16.00 Профілактика передавача.
16.00 Анонс.
16.05 ТСН.
16.10 Інформаційно-розважальна програма «Не всі вдома».
17.00 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
17.50 Не всі вдома.
18.00 ТСН.
18.05 Лото-забава.
18.40 Серіал «Вона написала вбивство».
19.35 ТСН.
19.40 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Конвоїр».
21.45 ТСН.
22.10 Прогноз-новини.
22.15 Прем'єра детективного серіалу «Колombo». 1 серія.
00.00 Проти ночі: зворотний зв'язок.
01.30 Прем'єра серіалу «Космодром». 1 серія.

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Новини.
07.05 Інтерспорт.
07.10 Прогноз погоди.
07.15 Класна компанія.
07.30 Життя серед життя.
08.00 Новини.
08.05 Інтерспорт.
08.15 Серіал «Заради кохання».
09.00 Новини.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Гарний настрій. «Елка і кореші».

09.20 Худ. фільм «Смерч: історія урагану «Ендрю».

11.00 Уїк-енд.
11.30 Мелорама.
12.00 Новини.
12.05 Інтерспорт.
12.10 Серіал «Жінка з ароматом кави».

13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.00 Новини.
18.10 Серіал «Дика Роза».
18.30 Вгадай мелодію.
19.05 Серіал «Династія Брудної води».

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».
20.50 Минуле.
20.55 Інтерспорт.
21.00 Прогноз погоди.
21.10 Худ. фільм «Снайпер».

22.55 Вчорно.
23.15 Подорожі. Підсумки дня.
23.25 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

23.35 Нічний сеанс. Серіал «Спецпідрозділ «Пасифік»».

00.20 Прогноз погоди.

КАРТРК

13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.25 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

13.55 Крихітка.
14.10 Хіт-базар.
14.45 Док. фільм «Здоров'я тобі, Україно!» Е. Товстуха.
15.20 Шлягер представляє.

16.10 Пульс.
16.25 Правочин.
17.00 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

17.30 За київським часом.

СТБ

07.00 Програма передач.
07.05 Док. фільм «Стан терору».
07.55 Серіал «Нано».
08.45 Телемагазин.
09.00 «Вікна». Тижневик.

10.00 Дитячий серіал «Мауглі».
10.30 Анонс програм «BIZ-TV».
10.35 Муз. програма «BIZ-хмарний ранок».
12.00 BIZ-TV NON-Stop.
13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».
15.00 Муз. програма «BIZ-перечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.
16.15 Телемагазин.
16.40 Клуб «Білий папуа».

17.15 «Пам'ятаю... Люблю...».
17.45 Серіал «Нано».
18.45 «Вікна». Новини.
19.00 Серіал «Чорна гавань».

20.00 Худ. фільм «Непрохані». 1 серія.
21.00 «Вікна». Бізнес.
21.20 Прогноз погоди.
21.30 «Вікна». Новини.
22.00 Новини кіно.
22.10 Худ. фільм «Мовчазний свідок».

00.00 Прогноз погоди.
00.05 Маппет-шоу.
00.45 Програма передач.

ICTV

07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі». Мультсеріал.
07.25 «Невгамовні». Мультсеріал.

07.50 Новини звідусіль (ТК «Гравіс»)
08.00 Шлягер — бо шлягер
09.00 Майстри ілюзійу
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Зелені гектари». Комедійний телесеріал

10.30 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал
11.25 «Сократ-Свінг». Телемагазин

11.30 «Шпигунські пристрасті». Комедійний телесеріал
12.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона»

12.30 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 Цікава пропозиція
13.30 «Elite Italia». Телемагазин
14.00 Мистецький канал «Територія А». Музичний тижневик

14.30 Майстри ілюзійу
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал

16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.30 «Вавилон-5». Фантастичний телесеріал

18.20 Новини звідусіль (ТК «Гравіс»)
18.30 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал
19.00 Джордж Скотт у художньому фільмі «Гінденбург»

21.20 Нагородження переможців конкурсу від компанії «Пост-шопінг»

21.30 Новини звідусіль (ТК «Гравіс»)
22.00 «Таємниці Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал

23.00 Економічний вісник
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад
00.30 «Повітряний вовк». Пригодницький телесеріал

01.30 Програма передач на завтра

ВІВТОРОК, 7 вересня

УТ-1

06.00 Анонс.
06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

09.00 Футбол від УТН.
09.30 Док. фільм «Міттендрін». Фільм 1 — «В супермаркеті».

10.00 Док. фільм «Міттендрін». Фільм 2 — «Альтернативна енергія».

10.30 Бізнес за правилами.
11.00 УТН. Ранок.
11.20 Худ. фільм «Дівчинка з вогником».

13.00 Закон є закон.
13.15-14.00 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».

15.00 УТН. День.
15.20 Студія «5».
16.00 Мультсеріал «SOS з краю світу». 2 серія.

16.30 Док. серіал «Небесні мисливці». 2 серія.
17.00 Серіал «Янголи Чарлі». 2 серія.

17.55 Закон є закон.
18.00 УТН. Вечір.
18.15 Новини. Регіони.
18.25 Саме той.
18.55 Худ. фільм «Останні веселі дні».

20.30 Акценти В. Лапікури.
20.35 «Вибори-99». Програма кандидата у Президенти України. Марчук Євген Кирилович.

20.45 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.
21.40 Світ спорту.
21.50 Питання дня.
22.00 Серіал «Федеральна поліція». 2 серія.

23.00 Перехрестя.
23.30 900 секунд. Хроніка надзвичайних подій.

23.55 ТРК «Ера» представляє: «Доброї ночі, Україно!».

УТ-2

10.00 Телеанонс.
10.05 Національний хіт-парад.
10.10 Казна.

10.40 Худ. фільм «Едіт і Марсель». 1 серія.
12.05 Діалог зі Сфінксом. Авторська програма А. Дмитрука.

12.30 Остання адреса.
13.00 Телефільм «Катехізіс здоров'я лікаря Тарнавського».

13.20 Діловий канал.
13.50 Док. фільм «Народження українського німого кіно».

14.50 Національний хіт-парад.
15.00 Освітній канал: Трипільська спадщина. І. Франко. «Мойсей».

КАНАЛ «1+1»

07.00 Сніданок з «1+1».
07.10, 07.50, 08.50 ТСН.
08.00 Серіал «Район Мелроуз». 1 серія.

09.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».

09.50 ТСН.
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Анонс.
16.05 ТСН.

16.10 Не всі вдома.
17.00 Серіал «Район Беверлі Хіллз».

17.50 Не всі вдома.
18.00 ТСН.
18.05 Прем'єра гумористичної програми «Каламбур».

18.40 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Людина з Суецу». 1 серія.

19.45 ТСН.
19.55 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Дівчина з долини».

21.45 ТСН.
22.10 Прогноз-новини.
22.15 Серіал «Район Мелроуз». 1 серія.

23.15 Проти ночі: програма І. Моляра «Парк автомобільного періоду».

00.45 Серіал «Космодром». 2 серія.

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Новини.
07.05 Інтерспорт.
07.10 Прогноз погоди.
07.15 Від і до.
08.00 Новини.

08.05 Інтерспорт.
08.15 Серіал «Заради кохання».
09.00 Новини.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Пані.

09.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
09.30 Худ. фільм «Історія однієї перемоги».

11.05 Сім'я від А до Я.
11.15 Вчасно.
11.30 НЛО.
12.00 Новини.
12.05 Інтерспорт.

12.10 Серіал «Жінка з ароматом кави».

13.00-18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

18.00 Новини.
18.10 Серіал «Дика Роза».
18.35 Вгадай мелодію.
19.05 Серіал «Династія Брудної води».

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.50 Минуле.
20.55 Інтерспорт.
21.00 Прогноз погоди.
21.10 Худ. фільм «Смертельні суперниці».

22.45 Як це було. Похорон Сталіна.
23.25 Подорожі. Підсумки дня.
23.35 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

23.45 Нічний сеанс. Серіал «Спецпідрозділ «Пасифік»».

00.35 Прогноз погоди.

КАРТРК

13.00 Анонс.
13.10 Київські новини.
13.25 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

13.55 Зоряні зустрічі.
14.45 Худ. фільм для дітей «Іванко і цар Поганин».

16.00 Оплески, оплески...
16.25 Солодке життя.
17.00 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

СТБ

07.00 Програма передач.
07.05 Худ. фільм «Непрохані». 1 серія.

17.50 Серіал «Нано».
18.45 «Вікна». Новини.
19.00 Серіал «Чорна гавань».

20.00 Худ. фільм «Непрохані». 2 серія.
21.00 «Вікна». Бізнес.
21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.
22.00 Новини кіно.
22.10 Худ. фільм «Вона говорить «ні»».

23.50 Прогноз погоди.
23.55 Маппет-шоу.
00.30 Програма передач.

ICTV

07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі». Мультсеріал.
07.25 «Невгамовні». Мультсеріал.

07.50 Новини звідусіль (ТК «Гравіс»)
08.00 Бізнес в законі
08.30 Економічний вісник
09.00 Майстри ілюзійу
09.45 «Elite Italia». Телемагазин
10.00 «Зелені гектари». Комедійний телесеріал

10.30 «Elite Italia». Телемагазин
11.00 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал
11.25 «Сократ-Свінг». Телемагазин

11.30 «Шпигунські пристрасті». Комедійний телесеріал
12.00 3 x 4. Найкумедніше домашнє відео

12.30 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 «Хмарочос». Музична програма

13.50 «Elite Italia». Телемагазин
14.00 Цікава пропозиція
14.30 Майстри ілюзійу
15.15 «Elite Italia». Телемагазин
15.30 «Невгамовні». Мультсеріал

16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал
16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

17.20 «Elite Italia». Телемагазин
17.30 «Вавилон-5». Фантастичний телесеріал

18.20 Новини звідусіль (ТК «Гравіс»)
18.30 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал

19.00 «Шпигунські пристрасті». Комедійний телесеріал
19.30 «Вбивця нашої матері». Художній фільм

21.15 В гостях у «Руста»
21.30 Новини звідусіль (ТК «Гравіс»)

22.00 «Таємниці Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал
23.00 «Телемедіа». TV-магазин
23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

00.30 «Повітряний вовк». Пригодницький телесеріал
01.30 Програма передач на завтра

СЕРЕДА, 8 вересня

УТ-1

06.00 Анонс.
06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

08.50 Анонс.
09.00 Мультфільм.
09.15 Телефільм «Нехай святиться ім'я твоє».

10.30 Надзвичайна ситуація.
11.00 УТН. Ранок.
11.20 Худ. фільм «Останні веселі дні».

13.00 Закон є закон.
13.15-14.00 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».

15.00 УТН. День.
15.20 Студія «5».
16.00 Мультсеріал «SOS з краю світу».

16.30 Док. серіал «Небесні мисливці». 3 серія.

17.00 Серіал «Янголи Чарлі». 2 серія.
17.55 Закон є закон.
18.00 УТН. Вечір.

18.15 Новини. Регіони.
18.25 Саме той.
18.50 Док. фільм «Червоні зірки». 1 серія.

20.00 УТН. Панорама.
20.30 Акценти В. Лапікури.
20.35 «Вибори-99». Програма кандидата у Президенти України. Габер Микола Олександрович.

20.45 Футбол. Чемпіонат Європи. Відбірковий матч. Ісландія — Україна. У перерві — 21.45 Світ спорту.

23.00 Милосердя.
23.30 900 секунд. Хроніка надзвичайних подій.

23.55 ТРК «Ера» представляє: «Доброї ночі, Україно!».

УТ-2

10.00 Телеанонс.
10.05 Національний хіт-парад.
10.10 Надзвичайна ситуація.

10.40 Худ. фільм «Едіт і Марсель». 2 серія.

11.55 Обраний часом. О. Вертинський.

12.30 Моя справа.

13.00 Наш дім.

13.20 Діловий канал.

13.50 Док. фільм «Становлення українського німого кіно».

14.50 Національний хіт-парад.

15.00 Освітній канал: Історія української державності.

Переддача 1. Урок англійської мови № 21.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Сніданок з «1+1».
07.10, 07.50, 8.50 ТСН.
08.00 Серіал «Район Мелроуз». 2 серія.

09.00 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».

09.50 ТСН.
10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Анонс.
16.05 ТСН.

16.10 Не всі вдома.
17.00 Серіал «Район Беверлі Хіллз».

17.50 Не всі вдома.
18.00 ТСН.
18.05 Старі та нові «Маски».

18.40 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Людина з Суецу». 2 серія.

19.45 ТСН.
19.55 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Жандарм із Сан-Тропе».

21.45 ТСН.
22.10 Прогноз-новини.
22.15 Серіал «Район Мелроуз». 2 серія.

23.15 Проти ночі: «Телеманія». «Україна. Рік 1991».

00.45 Серіал «Космодром». 3 серія.

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Новини.
07.05 Інтерспорт.
07.10 Прогноз погоди.
07.15 Від і до.
08.00 Новини.

08.05 Інтерспорт.
08.15 Серіал «Заради кохання».
09.00 Новини.
09.05 Прогноз погоди.

09.10 Б. Бурда у програмі «Смачно з «Олейною»».

09.30

17.00 Серіал «Район Беверлі Хіллз».
17.50 Не всі вдома.
18.00 ТСН.
18.05 Гумористична програма «Повне марабу».
18.40 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Людина з Суецу». 3 серія.
19.45 ТСН.
19.55 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Невідомі особи».
21.45 ТСН.
22.10 Прогноз-новини.
22.15 Серіал «Район Мелроуз». 3 серія.
23.15 Проти ночі: «Монологи». Новий сезон. А. Приставкін.
00.45 Серіал «Космодром». 4 серія.

УТ-3 «ІНТЕР»

07.00 Новини.
07.05 Інтерспорт.
07.10 Прогноз погоди.
07.15 Від і до.
08.00 Новини.
08.05 Інтерспорт.
08.15 Серіал «Заради кохання». 00 Новини.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Пани.
09.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
09.30 Худ. фільм «Тільки у мюзик-холі».
10.45 Мультфільм «Дожени вітер».
11.00 Сім'я від А до Я.
11.15 Прокінись і співай!
12.00 Новини.
12.05 Інтерспорт.
12.10 Серіал «Жінка з ароматом кави».

13.00 — 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.00 Новини.
18.10 Серіал «Дика Роза».
18.30 Кохання з першого погляду.

19.10 Серіал «Династія Брудної води». Заключна серія.
20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.50 Минуле.
20.55 Інтерспорт.
21.00 Прогноз погоди.
10 Худ. фільм «Сафарі № 6».
40 Док. детектив «Суперкрос». Справа генерала Калутіна. 1999 рік.

3.10 Подорожі. Підсумки дня.
23.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.30 Нічний сеанс. Серіал «Спецпідрозділ «Пасифік»».

00.15 Прогноз погоди.

КАРТРК

13.00 Анонс.
13.05 Київські новини.
13.20 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».
13.50 Зоряні зустрічі.
14.40 Родом з України. М. Глузський.

15.10 Дит. програма «Еколо».
15.25 Екологічний фільм «Дикий Віллі».

15.55 Острів карбів.
16.25 Не панський маєток.
16.45 Ліки майбутнього.
17.00 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

17.30 За київським часом.

СТБ

07.00 Програма передач.
07.05 Худ. фільм «Непрохані». 3 серія.
08.45 Телемагазин.
09.00 «Вікна». Бізнес.
09.20 «Вікна». Новини.
10.00 Кабум-казум.
10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «BIZ-хмарний ранок».

12.00 BIZ-TV №0N-Stop.
13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «BIZ-перечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.
16.15 Худ. фільм «Красень-мужчина». 2 серія.

17.25 Телемагазин.
17.50 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.
19.00 Серіал «Чорна гавань».

20.00 Худ. фільм «Непрохані». 4 серія.

21.00 «Вікна». Бізнес.
21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.
22.00 Новини кіно.
22.10 Худ. фільм «Стукач».

00.00 Прогноз погоди.
00.05 Мопет-шоу.
00.40 Програма передач.

ICTV

07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі». Мультсеріал

07.25 «Невгамовні». Мультсеріал

07.50 Новини з відусіль (ТК «Гравіс»)

11.00 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал

11.25 «Сократ-Свінг». Телемагазин

11.30 «Шпигунські пристрасі». Комедійний телесеріал

12.00 3 x 4. Найкумедніше домашнє відео

12.30 «Elite Italia». Телемагазин

13.00 Разом з Вами. Розважальна програма

13.50 «Elite Italia». Телемагазин

14.00 Модний час

14.30 Майстри ілюзіону

15.15 «Elite Italia». Телемагазин

15.30 «Невгамовні». Мультсеріал

16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал

16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

17.20 «Elite Italia». Телемагазин

17.30 «Вавилон-5». Фантастичний телесеріал

18.20 Новини з відусіль (ТК «Гравіс»)

18.30 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал

19.00 «Шпигунські пристрасі». Комедійний телесеріал

19.30 «Людина темряви». Художній фільм

21.30 Новини з відусіль (ТК «Гравіс»)

22.00 «Таємниці Нью-Йорка». Гостросюжетний телесеріал

23.00 «Телемедіа». TV-магазин

23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

00.30 «Повітряний вовк». Пригодницький телесеріал

01.30 Програма передач на завтра

П'ЯТНИЦЯ, 10 вересня

УТ-1

06.00 Анонс.

06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!»

09.00 Телефільм «Сповідь перед учителем». Частина 1.

10.00 Док. фільм «Надзвичайні тюрки Голлівуда». 2 серія.

11.00 УТН. Ранок.

11.20 Худ. фільм «Зникнення Сент-Жилія».

13.00 Закон є закон.

13.15—14.00 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».

14.00 Самміт балто-чорноморського співробітництва в м. Ялті.

15.00 УТН. День.

15.20 Студія «5».

16.00 Мультсеріал «SOS з краю світу».

16.30 Док. серіал «Небесні мисливці». 5 серія.

17.00 Калейдоскоп CFI.

17.25 Надвечір'я.

17.55 Закон є закон.

18.00 УТН. Вечір.

18.10 Погода.

18.15 Новини. Регіони.

18.25 Саме той.

18.50 Худ. фільм «Голка».

20.10 Акценти В. Лапікури.

20.15 Ток-ринг.

20.40 Вечірня казка.

21.00 УТН. Панорама.

21.40 Світ спорту.

21.50 Питання дня.

22.00 Док. фільм «Червоні зорі».

1 серія.

23.00 Музична програма.

23.30 900 секунд. Хроніка надзвичайних подій.

23.55 ТРК «Ера» представляє: «Доброї ночі, Україно!».

УТ-2

10.00 Телеанонс.

10.05 Національний хіт-парад.

10.10 Любі мої, хороші...

10.40 Худ. телефільм «Задля Натуся». 1, 2 серії.

12.30 Реальний сектор.

13.00 Відкрита віза.

13.20 Діловий канал.

13.50 Мультфільм.

14.00 Відкриваємо Біблію.

14.30 Газ України. Рік 99.

14.50 Національний хіт-парад.

15.00 Освітній канал: Урок німецької мови № 9. Право.

15.50 Мультфільм.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Сніданок з «1+1».

07.10, 07.50, 08.50 ТСН.

08.00 Серіал «Агент національної безпеки». 1 серія.

09.00 Серіал «Любові і таємниці Сансет Біч».

09.50 ТСН.

10.00-16.00 Програми УТ-2.

16.00 Анонс.

16.05 ТСН.

16.10 Не всі вдома.

17.00 Серіал «Полінезійські пригоди».

17.55 ТСН.

18.00 Прем'єра музичної програми «Два роялі».

18.55 Серіал «Таємний агент Нікіта».

19.45 ТСН.

19.55 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Праве діло».

21.45 ТСН.

22.10 Прогноз-новини.

22.15 Прем'єра гостросюжетного телесеріалу «Агент

національної безпеки». 1 серія.

23.15 Проти ночі: «Фонтан-клуб». А. Трушкін.

00.45 Серіал «Космодром». 5 серія.

УТ-3 «ІНТЕР»

07.00 Новини.

07.05 Інтерспорт.

07.10 Прогноз погоди.

07.15 Від і до.

08.00 Новини.

08.05 Інтерспорт.

08.15 Серіал «Заради кохання».

09.00 Новини.

09.05 Прогноз погоди.

09.10 Домострой.

09.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

09.30 Худ. фільм «Три дні у Москві». 1 серія.

10.40 Мультфільм «Вовка у Тридевятому царстві».

11.00 Дженгльмен-шоу.

11.30 Телевізійний центр моди.

12.00 Новини.

12.05 Інтерспорт.

12.10 Серіал «Жінка з ароматом кави».

13.00 — 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

18.00 Новини.

18.10 Гарний настрій.

18.25 Всеукраїнський конкурс анекдотів.

19.00 Поле чудес.

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.50 Минуле.

20.55 Інтерспорт.

21.00 Прогноз погоди.

21.10 Великі сищики. Лейтенант Коломбо у детективі «Кандидат на бівство».

22.50 Т. Васильєва у програмі «Жіночі історії».

23.25 Не-кілометр.

23.35 Подорожі. Підсумки дня.

23.45 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

23.55 Майкл Джексон та друзі.

01.10 Нічний сеанс. Серіал «Спецпідрозділ «Пасифік»».

01.55 Прогноз погоди.

КАРТРК

13.00 Анонс.

13.05 Київські новини.

13.20 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

13.50 Не панський маєток.

14.10 Шлягер представляє.

15.05 Дитяча програма «Еколо».

15.20 Солодке життя.

15.50 Естафета.

16.05 Домашній лікар.

16.25 Конкурент.

17.00 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

17.30 За київським часом.

СТБ

07.00 Програма передач.

07.05 Худ. фільм «Непрохані». 4 серія.

07.55 Серіал «Нано».

08.45 Телемагазин.

09.00 «Вікна». Бізнес.

09.20 «Вікна». Новини.

10.00 Кабум-казум.

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «BIZ-хмарний ранок».

12.00 BIZ-TV №0N-Stop.

13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «BIZ-перечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.

16.15 Худ. фільм «Дзвони Сан-Анжело».

17.50 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.

19.00 Серіал «Чорна гавань».

20.00 Док. фільм «Дем'єн. Омен-2».

21.35 Табу.

22.15 Худ. фільм «Доберман».

00.00 Прем'єра детективного серіалу «Коджак». 1 серія.

СУБОТА, 11 вересня

УТ-1

07.30 Анонс.

07.35 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

09.00 Мультфільм.

09.10 Телефільм «Сповідь перед учителем». Частина 2.

10.00 Classic-прем'єр.

10.30 Худ. фільм «Дивний спадок».

12.00 УТН. День.

12.15 Європейський футбол.

13.10 Вибори-99. Центральна виборча комісія інформує.

14.20 Основа.

14.55 Національний хіт-парад.

15.00 УТН. День.

15.20 «Не все так погано...».

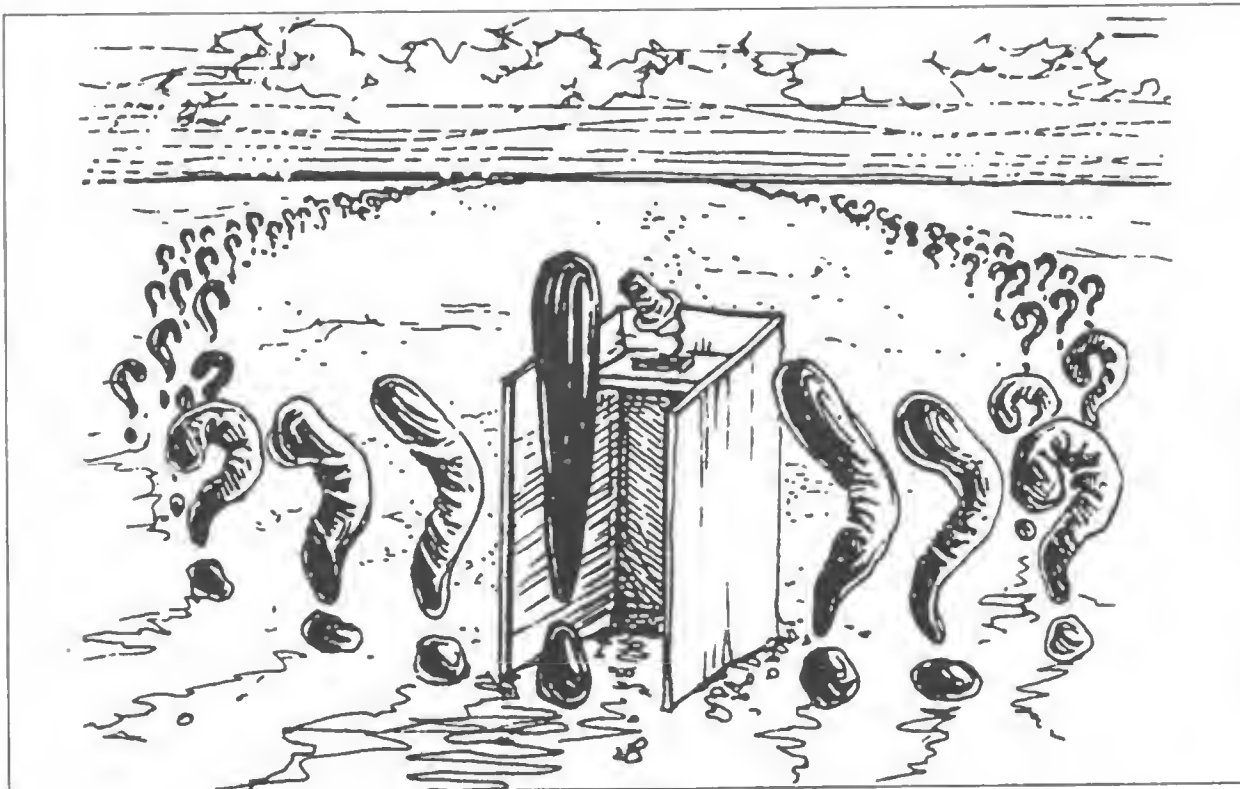
16.00 Досьє.

16.30 Огляд Gillette.

17.00 Самміт балто-чорноморського співробітництва в м. Ялті.

«Законсервована» ініціатива

Виповнилося три роки з того часу, як ВАТ «Бердянський рибоконсервний комбінат» оголосили банкрутом. Але шанс знайти нового господаря підприємства отримало лише тепер — наприкінці липня відбувся аукціон з продажу цілісного майнового комплексу комбінату. Виручених грошей вистачило б з верхом, щоб розплатитися і з кредиторами, і з працівниками комбінату, які не бачили зарплати три роки. Але не так сталося, як гадалися: підсумки торгів не сподобалися місцевій владі.

Продано!

Консервувати можна не лише рибу. Млява діяльність ліквідаційної комісії фактично «законсервувала» для комбінату вихід з глухого кута, адже за рішенням арбітражного суду всяка господарська діяльність банкрута припиняється. Але й з продажем майна ліквідаційна комісія, створена з основних кредиторів, чомусь не поспішала. Невже не була зацікавлена у швидкому поверненні грошей? Чи наштотувалася на перешкоди іззовні?

Нарешті було призначено аукціон з продажу цілісного майнового комплексу підприємства. Спочатку об'єкт оцінили в 8,3 мільйона гривень, але охочих купити його за таку суму не знайшлося. І лише після нової оцінки та зниження первісної вартості до 975 тисяч гривень заявки на участь стали надходити. Учасників виявилось шість. Відгукнулися не лише місцеві підприємства, а навіть одна фірма з Італії. Кожен із претендентів вніс заставну суму в розмірі 10% від початкової вартості об'єкта.

За кілька днів до проведення аукціону заступник міського голови Григорій Дубинка заявив у інтерв'ю газеті «Південна зоря» (№ 113, 23 червня 1999 року): «З урахуванням того, що територія рибоконбінату міститься в безпосередній близькості від морського порту, на певному етапі виникла ідея, та й економічна доцільність пряма, розширити територію порту за рахунок придбання ним рибоконбінату. Природно, місто зацікавлене саме в такому варіанті. Сьогодні морпорт — одне з небагатьох підприємств, які «годує» місто». І далі: «Оголошено конкурс на придбання підприємства-банкрута. Бажаючи брати участь в цьому конкурсі мають рівні права. Але міська влада, відповідно, на боці морського торгового порту».

Словами одного з «батьків міста», який безбожно переплутав конкурс з аукціоном, можна було б не надавати великого значення: торги — процедура досить неупереджена, щоб об'єктивно визначити переможця. Проте наступні події показали, що обіцянка «сприяти, щоб рибоконбінат перейшов у власність морського порту», прозвучала як прихована погроза.

Свідок того, що відбувалося, кореспондент газети «Бердянськ деловой» так описує аукціон (№ 30, 30 липня 1999 року):

«Яким же було здивування і обурення учасників торгів, коли члени ліквідаційної комісії повідомили про те, що аукціон відбудеться не може. Посилання членів ліквідаційної комісії на те, що такий аукціон у Бердянську відбувається вперше, немає досвіду в проведенні подібних заходів, заявки від деяких підприємств надійшли ледь не в останню мить і комісія не встигла ознайомитися з їх фінансовим станом, належного ефекту не справили. Потенційних покупців подібні пояснення не задовольнили. І вони зажадали почати торги...»

На 14 годину переконувати учасників торгів у неможливості проведення аукціону сьогодні прибули перший заступник міського голови Григорій Дубинка та секретар міськради Валерій Харченко. Григорій Михайлович від імені сьогоднішньої влади заявив, що керівництво міста зовсім не байдуже, хто може стати власником підприємства, а оскільки декілька фірм подали заявки на участь в аукціоні за кілька днів до його проведення, у міській владі не було інформації про нових потенційних покупців. Крім того, з 1 липня у голови ліквідаційної комісії закінчився термін дії доручення на право здійснення діяльності...

Сам факт втручання міської влади в проведення аукціону викликав хвилю обурення у деяких членів торгів, які вимагали, щоб ліквідаційна комісія приступила до своїх прямих обов'язків з проведення аукціону, погрожуючи у випадку відмови подати до суду. Через годину аукціон таки відбувся.

Об'єктивних причин для відміни аукціону не було. Навпаки, до цього заходу ліквідаційна комісія сумлінно підготувалася: найменша невідповідність букві закону — і організатор аукціону, товарна біржа «Українська» відмовилася би від співробітництва. Звідки ж взялися підстави для відміни торгів у призначений день?

Обурені учасники зажадали документального підтвердження причин, з яких аукціон не може відбутися. Зрозуміло, таких документів у ліквідаційної комісії не було і бути не могло. Замість цього заступник міського голови Григорій Дубинка послався на закон про місцеве самоврядування. Але ніде в законі не сказано, що представник місце-

вої влади має право втручатися в аукціон. Так самоврядування це чи самоуправство?

Цікаве підгрунтя аргументів, висунутих керівництвом міста. Термін дії доручення у голови ліквідаційної комісії закінчився 1 липня. Але, по-перше, доручення видав не хто інший, як фінвідділ міськвиконкому — чому ж у мерії не потурбувалися наперед про продовження терміну дії документа чи видачу нового? А, по-друге, ще до закінчення терміну, 24 червня, було укладено договір з товарною біржею «Українська», згідно з яким ліквідаційна комісія передала право проведення аукціону біржі, тобто порушення тут немає.

Стосовно посилання на «маловідомість» учасників аукціону, то такі твердження взагалі абсурдні. Існує поняття конфіденційної інформації про учасника і доступу до таких відомостей не може мати ніхто з сторонніх, навіть представник влади. Чи не тому й була вчинена спроба зірвати торги, що серед учасників аукціону виявилися «маловідомі» місцевому керівництву фірми?

Відмінити... аукціон?

Переможцем аукціону стало ТОВ «Гнейс», зареєстроване в Ясинуватій Донецької області. (Григорій Дубинка в газеті «Південна зоря» від 21 серпня 1999 року заявив, що «виграла аукціон донецька фірма з юридичною адресою в Макіївці»). Остаточна ціна продажу становила понад 2,3 мільйона гривень.

У протоколі аукціону сказано, що він є документом, який підтверджує право покупки на укладення договору купівлі-продажу об'єкта. За законом про малу приватизацію передача майна відбувається в триденний термін. Здавалось би, крапку в історії болісного банкрутства рибопереробного комбінату поставлено. На жаль — ні.

Наступного дня сесія міської ради звертається до прокурора міста з пропозицією оскаржити проведення аукціону та його результати. І прокурор негайно відгукнується позовом до арбітражного суду. Позов подано в інтересах держави, при тому, що частка державної власності в майні комбінату становить всього-на-всього 0,08 відсотка.

Прокурор вимагає визнати договір купівлі-продажу недійсним і «повернути сторони до початкового стану». А підставою для цього стала довідка-характеристика з державного комунального підприємства технічної інвентаризації. Виявляється, перелік будівель і споруд, складений під час оцінки об'єкта спеціалістами регіонального відділення Фонду держмайна, вимагає уточнення. Але замість того, щоб звернутися за роз'ясненнями безпосередньо до фонду, прокурор подає позов до арбітражного суду. Навіщо? Тільки для того, щоб якось відреагувати на рішення сесії?

І поки інстанції з'ясовують між собою стосунки, покупець не може остаточно оформити договір купівлі-продажу. А гроші, які давно могли б сплатити за майно комбінату, й далі лежать до крашних часів.

«Земельна війна»

«29 квітня 1999 року сьома сесія Бердянської міської ради двадцять третього скликання ухвалила рішення про вилучення з користування у ВАТ «Бердянський консервний комбінат» земельної ділянки площею 1,35 га і передавання її Бердянському морському торговельному порту для розширення території», — так починається позовна заява голови ліквідаційної комісії ВАТ В. Борисова арбітражному суду Запорізької області.

І підстава для вилучення знайшлася: мовляв, рибоконсервний комбінат оголошено банкрутом, отже, прав на землю він не має. Але в цьому випадку депутатів елементарно ввели в оману: комбінат лише оголошено банкрутом, але не ліквідовано! Про це йдеться у відповіді обласного управління земельних ресурсів: «ВАТ «Бердянськриба» на момент сесії було юридичною особою, оскільки арбітражним судом ухвали про ліквідацію ВАТ як юридичної особи не було внесено, а тільки визначено банкрутом. Тому вилучення земельної ділянки на підставі ст.27, ч.3 неправомірне і є порушенням ст. 19, 31 Земельного кодексу України».

На згаданій сесії міський голова Валерій Баранов висловлюється досить відверто (цитуюмо за протоколом від 29.04.99 р.): «Уже протягом декількох місяців ми збираємо ліквідаційну комісію і намагаємося продати рибоконбінат морському порту, у якого на рахунок є півтора мільйона доларів. І він готовий оплатити кошти у повному обсязі за ри-

бокомбінат. Але різноманітні гальма, небажання перешкоджають йому... порт буде брати участь в аукціоні. Будь-хто бажаючий може взяти участь в аукціоні. Але ми повинні бути зацікавлені не в тому, щоб сюди прийшла яка-небудь фірма, купила рибоконбінат... а в тому, щоб наш порт збільшився вдвічі... Нам необхідно підтримувати порт і віддати йому — це логічно. Не приватній фірмі, а порту, який буде все життя годувати рідне місто».

З одного боку, дії місцевої влади непослідовні: якщо морпорт все одно купуватиме рибоконсервний комбінат, навіщо сьогодні вилучати у комбіната землю і передавати порту? З іншого боку, буча зчинилася через ласий шматочок прибережної смуги — чи не в ній і зосереджено весь інтерес морського порту, який і не збирається займатися рибопереробкою? І, можливо, заради цього інтересу керівництво міста готове піти на порушення закону?

«Чужих» тут не пускають?

То що ж це за «приватна фірма», якою лякав депутатів міський голова? Представник ТОВ «Гнейс» Юрій Бєро є співзасновником ТОВ «Азов-Хелп», зареєстрованого в Бердянську. Свого часу фірма розробила серйозні програми, націлені на відродження місцевих підприємств і занедбаних оздоровниць. Наприклад, завдяки реалізації одного з проєктів — очищення питної води — вельми гостру для міста проблему було б розв'язано на багато років наперед, причому самому курортному це не коштувало б жодної копійки. На жаль, ця пропозиція, як і багато інших, наразилася на незрозумілий опір міської влади, через що плани залишилися лише планами.

І все-таки саме завдяки ТОВ «Азов-Хелп» у місті з'явилася лінія з розливу мінеральної води і безалкогольних напоїв, цех макаронних виробів, цех з виробництва олії, оцту, лінія з виготовлення морозива, а фонд відродження Бердянська, заснований міськвиконкомом, поповнився 10 тисячами гривень — чи будуть тимчасовці займатися такою благодійністю?

На рибоконсервний комбінат ТОВ «Гнейс» звернуло увагу не випадково. Річ у тім, що в сусідній Донецькій області реалізується державна програма створення нових робочих місць для працівників шахт, що їх закривають. Один з найвдаліших і найперспективніших проєктів пов'язаний із працевлаштуванням учорашніх шахтарів на підприємстві «Донрибокомбінат». Саме цій фірмі, яка займається ловлею розведенням-риби, уряд доручив створити 1,5 тисячі нових робочих місць. Значення такої програми для шахтарського регіону важко переоцінити. У свою чергу ТОВ «Гнейс», підписавши з «Донрибокомбінатом» договір про співробітництво, виявило готовність вкласти гроші в організацію рибопереробки. І не треба винаходити велосипед, адже під бокм у Бердянську простіше цілий спеціалізований комбінат. Хіба для приморського міста нові робочі місця і податки будуть зайві?

І ось, коли велику підготовчу роботу завершено, постала загроза зриву всього проєкту, — каже директор «Донрибокомбінату» Олександр Складенко. — Є група колишніх шахтарів, яких ми днями готові відправити на вахту в море. Якщо цього не станеться, що скажуть гірники? Що державі й вкотре обдурила? Адже не поясниш, що затримка сталася через свавілля місцевої влади у Бердянську.

— Ми здивовані ситуацією, яка склалася, — не приховує стурбованості директор ТОВ «Гнейс» Григорій Поплавський, — і почуваємося винними перед людьми. Адже протягом усіх цих років колектив рибоконсервного комбінату жив наліво на повернення боргів, передовсім у зарплаті. Аукціон відбувся, переможець відомий — а грошей так і не отримали. З 1 вересня мали б запустити шонайменше чотири цехи, але ми досі не можемо зареєструвати угоду для виконання — ліквідаційна комісія не надає довідку-характеристику. Мало того, комісія фактично самоусунулася в цієї роботи, займається нею ми. Ось і виходить, що гроші, покупець сплатити готовий, але не може. Проте, бачачи ситуацію, яка склалася, вже тепер, не чекаючи остаточного оформлення всіх документів, проплачуємо дрібні платежі, здійснюємо поточний ремонт на комбінаті. Спасибі, підтримує нас директор підприємства Анатолій Гузаревич і депутат міськради Станіслав Лебедєв.

Днями доведені до відчаю працівники комбінату зібралися на стихійний мітинг. «Майно підприємства-банкрута, — йдеться у зверненні до міського голови, — належить за законом 1500 акціонерам, 350 з яких — люди похилого віку. Але, видно, ні міськвиконком, ні його керівництво, ні самих депутатів не хвилює доля ні 250 осіб, які протягом 2—3 років не отримують зарплату, ні ці сотні тисяч гривень для бюджетних та інших організацій».

Отже, з дня аукціону минув місяць. Якби договір купівлі-продажу було підписано одразу, рибоконсервний комбінат вже давно розрахувався б із кредиторами, його працівники отримали б нарахуваний до довгоочікувану зарплату, а місто — заборгованість у бюджеті, яку вже вважали безнадійною. Тим часом інфляція зробила ще один виток, і кожний день затримки обходиться кредиторам у кругленьку суму. Загальна кредиторська заборгованість становить нині 1,6 мільйона гривень, у тому числі зарплата — 641 тисяча гривень, борги тепломережі — 135 тисяч гривень, міськелектромережі — 100 тисяч гривень, міськебюджетові — 250 тисяч. Хто відповідь за «знесення» боргів?

При цьому міська влада й далі наполягає на тому, що найкращий для міста варіант — це коли власником комбінату стане морський порт. До речі, за законом підприємства, частка державної власності в яких перевищує 25 відсотків, не можуть брати участь в аукціоні. Як морпорт, цілковито державний, став учасником торгів — незрозуміло. Навіть якщо зважити на рішення Антимонопольного комітету України — чи може цей комітет скасувати закони?

(Закінчення на 15-й стор.).

Альтер его

*Моє друге «я»
завжди зі мною, —
вважав грецький філософ*

Хтось називав це сумлінням, хтось — внутрішнім голосом, а хтось — маячною. Часом альтер его розрослося до рівня ідеології, вибухаючи культурними і некультурними (кровопролитними) революціями, економічними кризами і політичними режимами. Воно рятувало нас і зраджувало, ніби жило поза нами. Бо для того, щоб з ним порозумітися, треба пильніше до нього придивлятися. Хіба не дивно, як зовні ми схожі одне на одного, але як по-різному дивимося на життя! Мабуть, дякуючи альтер его, яке повсякчас, хоч би де ми були — на пеньку чи у кріслі, відсіює половину від зерен, захищаючи нас від отруйного мікроба стадності. І ми придивляємося пильніше...

Фото
Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Золота Фортуна» — трудова еліта України

**Великі люди — це ті,
хто винаходить і робить те,
що здається іншим неможливим**

К. Гельвецій, філософ XVIII ст.

24 серпня, в День незалежності України, Президент України Леонід Данилович Кучма вручав високу нагороду найкращим представникам трудової еліти України — орден «Слава на вірність Вітчизні». Нагорода, виготовлена Дирекцією Всеукраїнського Рейтингу популярності і якості «Золота Фортуна» з благословення Української Православної Церкви, стала гідною оцінкою праці політиків, військовослужбовців, діячів науки, культури і освіти, керівників підприємств. Урочиста церемонія відбулася в залі Слави Музею Великої Вітчизняної війни. Сьогодні ми представляємо тих, кого вперше в історії України нагороджено орденом «Слава на вірність Вітчизні» III ступеня.

Орден
«СЛАВА НА ВІРНІСТЬ ВІТЧИЗНІ»
трьох ступенів. Заснований
до 8-ї річниці незалежності України.

Президент України Леонід Данилович КУЧМА,
офіцер Ордена «Святого Князя Володимира»
I ступеня, нагороджений золотим орденом
«Слава на вірність Вітчизні» II ступеня

КРАВЧУК
Леонід
Макарович,
народний
депутат
України

МЕДВЕДЧУК
Віктор Володимирович,
заступник Голови Верховної Ради
України, нагороджений знаком
Ордена «Святого Князя
Володимира» IV ступеня

КРАВЧЕНКО Юрій Федорович,
генерал внутрішньої служби,
міністр внутрішніх справ України,
нагороджений знаком Ордена
«Святого Дмитрія Солунського»
III ступеня

АЗАРОВ
Микола Янович,
голова
Державної
податкової
адміністрації

БАННИХ Віктор Іванович,
голова Держкомітету у справах
охорони держкордону України,
нагороджений знаком Ордена
«Святого Дмитрія Солунського»
III ступеня

ЛИТВИН
Володимир
Михайлович,
перший помічник
Президента
України

ДВОРКІС Дмитро Володимирович,
голова Вінницької
облдержадміністрації,
нагороджений знаком Ордена
«Святого Князя Володимира»
II ступеня

КУНИЦІН
Сергій
Володимирович,
голова Ради Міністрів
Автономної Республіки
Крим

ЗАЙЧУК
Валентин
Олександрович,
міністр
освіти
України

СОЛОВКОВ
Юрій Петрович,
голова Державної митної служби
України, нагороджений знаком
Ордена «Святого Дмитрія
Солунського» III ступеня

КИСЕЛЬОВ
Олександр
Володимирович,
голова АТ «Луганський
енергетичний
альянс»

ШОКІН Георгій Васильович,
ректор Міжрегіональної Академії
управління персоналом (МАУП),
нагороджений знаком
Ордена «Святого Князя
Володимира» II ступеня

СУСЛОВ
Іван Миколайович,
голова
агропромислової
корпорації
«Сквира»

ШЕВЧУК
Анатолій Васильович,
директор
поліграфічного
комбінату
«Україна»

СТЕПАНІАН Рубен Едуардович,
голова Південно-Української міжна-
родної колегії адвокатів, нагород-
жений знаком Ордена «Святого
Князя Володимира» IV ступеня,
кандидат на нагороду

Митрополит Київський
і всієї України
Блаженніший Володимир

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
МИТРОПОЛІТ КИЇВСЬКИЙ І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

Шановні учасники урочистого зібрання!
Від імені Української Православної Церкви щиро вітаю вас з
нагоди восьмої річниці Дня Незалежності України.

Також в цей радісний день поздоровляю всіх нагороджених цими великими
орденами — «Слава на вірність Вітчизні».

Святий псаломспівець стверджує: «Якщо Господь не збудує дома, марно пра-
цюють ті, хто будує його...» (Пс. 126.1)

Маючи цю священну основу для належного нам служіння своєму народу та Ук-
раїнській державі з вірою у всеперемагаюче добро,
бажаю вам і всьому нашому народу успішного вико-
нання великого завдання — миром і злагодою
ствердити нашу Українську молоду Державу.

Доброго вам всім здоров'я і Божого благосло-
вення.

З повагою

«Володимир»
МИТРОПОЛІТ КИЇВСЬКИЙ
І ВСІЄЇ УКРАЇНИ.
ПРЕДСТОЯТЕЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Глава
Дирекції Рейтингу
Дмитро Акімов

ФІЛІПЧУК Володимир Станіславо-
вич, голова правління АТ «Ексім-
нафтопродукт», кавалер орденів
«Святий Князь Володимир» і «Зо-
лота Фортуна» II ступеня

ГРИНЕВЕЦЬКИЙ
Сергій
Рафаїлович,
глава Одеської
облдержадміністрації

БАЛУХ Валерій Сергійович, голо-
ва арбітражного суду Одеської
області, нагороджений знаком
Ордену «Святий Дмитрій Солун-
ський» IV ступеня

ЛАНДИК
Валентин Іванович,
президент
групи
«Норд»

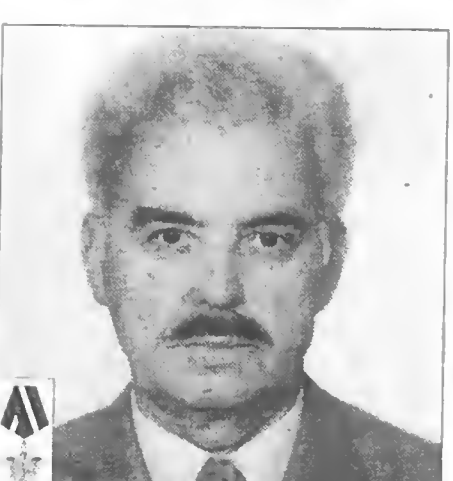
САЛИГІН
Василь Володимирович,
народний депутат України, наго-
роджений знаком Ордену «Свя-
тий Князь Володимир» II ступеня

ШАЛІМОВ
Олександр
Олексійович,
головний хірург Міністерства
охорони здоров'я України

Єпископ ПАВЛО,
нагороджений знаком
Ордену «Святий Князь
Володимир» II ступеня

ГОЛОВЧЕНКО
Георгій Тихонович,
ректор
Харківського інституту
сходознавства

МИХАЙЛОВСЬКИЙ
Анатолій Григорович,
ректор
Вищої школи бізнесу,
м. Алчевськ

ПЕТРЕНКО Микола Миколайович,
генеральний директор ТОВ вироб-
ничо-комерційної фірми «Топтранс»,
нагороджений знаком Ордену «Свя-
тий Князь Володимир» IV ступеня

СУРКІС
Григорій
Михайлович,
народний
депутат України

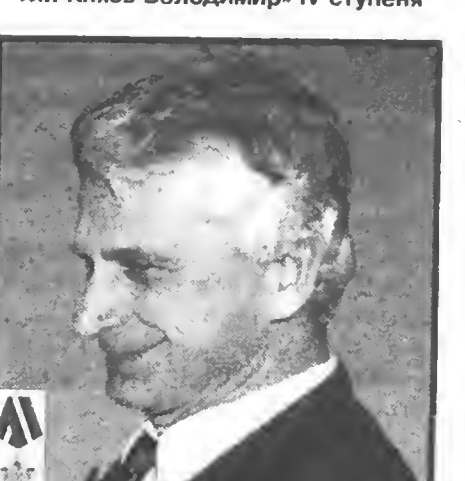
ОХЛОПКОВ Андрій Дмитрович,
директор фірми «Союз-Віктан»,
нагороджений знаком
Ордену «Святий Князь
Володимир» II ступеня

БУРАВКОВ Георгій Анатолійович, ге-
неральний директор підприємства
«Інтерстиль», нагороджений знаком
Ордену «Святий Князь Володимир»
IV ступеня, кандидат на нагороду

МІРОШНИЧЕНКО
Євгенія
Семенівна,
народна артистка
України

СОЛОВ'ЯНЕНКО
Анатолій Борисович,
народний артист України,
нагороджений
посмертно

МХИТАРЯН Нвер Мнацаканович,
голова ПТ «Познякижитлобуд», ка-
валер Орденів «Святий Князь Во-
лодимир» і «Золота Фортуна» II
ступеня, кандидат на нагороду

ПОЛЯЧЕНКО
Володимир Аврумович,
президент холдингової компанії
«Київміськбуд»,
кандидат на нагороду

ЗАГОРОДНІЙ
Михайло Петрович, голова прав-
ління—керівник будівельного
тресту «Київміськбуд-1»,
кандидат на нагороду

ШПИГ
Федір Іванович,
народний депутат
України,
кандидат на нагороду

СКУБЕНКО
Володимир Петрович,
голова правління
АТ «Родон»,
кандидат на нагороду

Жарт номера

Доньчина заява

Я не хочу
Мамки й тата —
Швидко дайте
Депутата!
Депутат
Такий хороший,
ОБІДЬВА
Багацько грошей...

Наталія ВОЙЦЕХІВСЬКА, 9 років.

Жорна

Фрейд

Краєм ока я спостерігав за дивним молодиком, що сидів за столиком кав'ярні навпроти, який давненько вже випив свої п'ятдесят. Він сидів непорушно, поринувши у щось потаємне, і його розумні, хоча й трохи полохливі, очі застигли, увіп'явшись у якусь точку.

Мої спостереження перервалися, коли до нас присуїдилися ще двоє: кремезні чоловічі з півліт-рою, про котрих з першого погляду хочеться сказа-ти — бувалі. Після декількох вибачень прибульці взялися до справи і спочатку тихенько, а потім де-далі голосніше завели нескінченну бодягу про жит-тя-буття: про грабіжницьку владу й злиднений на-род; про злодійкувате начальство та зацькованих підлеглих і, звичайно, про те хороше з минулого життя, котре втрачено бездумно, легковажно, якщо не злочинно...

Здавалося б, молодик не виринав зі своєї медита-ції, але щось підказувало мені, що за його незворуш-ністю приховується увага й інтерес до патакання чарколюбів, котрі дісталися вже й до нових україн-ців, лукавих демократів та чудернацько прогресивних соціалістів. Молодик поворушився, хахикнув і, зоб-ражуючи ніяковість і заподатливість, звернувся до розчервонілих критиканів.

— Тисячу разів перепрошую, шановні, я сам не дуже тямлю в тонкощах новітньої історії та політики, — зображуючи святу наївність, казав він, — але один мій товариш навчається в аспірантурі з політології, і він переконав мене, що все було б не так жахливо, як сталося, якби Ленін пожив би хоч трохи довше?!

Запала тиша, а здивовані підтоптані кремезняки отетеріло дивилися на молодика. Той по-своєму зро-зумів паузу і ще жалісніше додав:

— Може, таким думкам сприяло моє, так би мо-вити, суто пролетарське походження й кляте безро-біття?.. Мені так соромно про це вам казати, але, по-вірте, я дозволяю собі оці п'ятдесят грамів лише дві-чі на місяць...

Натяк виявився досить прозорим, і бувалі вмиті пожвавішали.

— Ти молодий, дужий, розумний і симпатичний, і я впевнений, що зрозумієш з півслова, — палко за-говорив один з них. — От як я тобі поясню і про Ле-ніна, і про безробіття, і про все інше.

І комуністичний наставник молодого покоління солідно, неквапом і якимось не дуже злостиво поцілюв молодиком кулачком просто в око. З гуркотом пе-ревернувши стільця, широким ланцюгом загризів у ку-ток, а здоровані, чокнувшись, допили вогняну воду й спокійно пішли собі.

За мить із сусідніх столиків рвонулися піднімати мого сусіда двоє однолітків.

— За що, Фрейде? — вигукнули добре накачані і зосім не худі «безробітні». — Ми вмиті погасимо цих козлів, ублюдків, тварюк! Та я їм руки повириваю! У-у-х, начувайтесь, падлюки!..

Фрейду підставили стілець, і він, скривившись від болю, обманував посиніле око.

— Спокійно, Сірій, охолонь, Льохо, — вгамовував друзяк невдаха-психоаналітик, — тут тільки моя ви-на, і суто професійна. Розумієте, проколовся... Вирі-шив, що мужики лохи, та й ще комуляки. А вони, бач, нормальні... Я б сам їм з радістю надавав. Але ж ви самі називаєте мене Фрей-дом, а для Фрейда такі проколи неприпустимі, чи не так?

Я сховався до буфетниці, взяв три по сто і поставив пройдисвітам на стіл.

— Спасибі за сценку, Фрейде, — взявшись за шапку й портфель, звер-нувся я до актора. — Глиб-ше вивчайте життя і тон-кощі психоаналізу, який на весь світ прославив Зіг-мунда Фрейда. І тоді, по-вірте, вам ще довго не про-сипати у цій величезній, невмирущій (хто ж од нас у світі дужчий?) психікар-ні...

Юрій БОЛЬШАК.

Афоризм - жувальна гумка для мозку

Ця невеличка книжечка в гарній обкладинці має назву «Афоризми. Вибране». Її автор — Ана-толій Закревський. Під назвою — напис: реко-мендовано Мі-ністерством освіти Укра-їни.

► **Интереси держави і наро-ду збігаються, як інтереси у шлю-бі діда з дівкою.**

► **Життя про-жити — заміно-ване поле пе-рейти.**

► **Хто віддав свою останню сорочку, той не носить камінь за пазухою.**

► **Генія, мов дичину, хвалять після убієння.**

► **Рабство зникло, а раби зостались.**

► **Обдарова-них дітей раху-ють восени.**

► **Проти течії пливе все живе.**

Мал. Віктора ПОПОВА.

Один день протесту Івана Івановича

— Цить, — накрила жартома жінка йому голову подушкою, коли він розплющив очі і, згадавши про акцію протесту, широко від-крив рота, аби гукнути: «Всі на майдан!». — Ще подумайте, що ти у партії поновився, — намагалася зупинити його поривання.

Однак він, генеральний директор холдин-гу «Донбезвугілля», не звернув на це уваги і почав бадьоро виводити призабуте «Чуєш, сурми заграли!..»

— То в тебе у череві марші грають, — ска-ламурилася дружина. — Иди вже снідати, протестанте.

Сніданок, як і завше, пройшов на найви-шому рівні. Шоправда, апетит трохи зіпсува-ло торохтіння порожніх каструль під вікнами — колона гірників та їхніх дружин уже пря-мувала до центрального майдану.

— Бач, до чого людей довели, — похитав він головою, ум'явши на десерт півдужини тістечок і допивши каву. — Я завжди казав, що нинішня влада нездатна поліпшити життя людей. Тільки про себе й дбають, паразити!

Отож коли вийшов з воріт особняка, на-стрій був не з краших. А тут іще старець при-чепився, як реп'ях...

— Сам старцю під міністерством, — спробував відбутися жартом. Не вдалося — жебрак хапав за поли довжелезного пальта, і тому, сідаючи до службового «Форда», дове-лося віддати недопалок «Мальборо». Та не без моралі!

— Нема чого чекати милостині від влади. Самі повинні все взяти, а не канючити!..

— Товаришу диркторе, — зустріли його у приймальні перелякані очі секретарки, — до вас делегація з кількох шахт.

«Хіба для цього євроремонти робили, щоб шахтарі тут товклися?» — подумки обурився, але вголос вигукнув замість привітання:

— Усю законодавчу й виконавчу владу у відставку! Чи не так, шановні?..

Але своєрідний пароль не здобув відгуку. Гірники не поспішали йти на майдан, а по-чали знову своєї. Мовляв, от якби шахту не закривати, а попрацювати. Пішло б вугілля. А там, дивись, і зарплата з'явилася б...

— Яка робота? Які ще гроші?! — аж зля-кався, бо згадав, що кошти, виділені на за-криття шахти, вже використано на речі більш доречні й потрібні...

— Яка там шахта? — продовжував переко-нувати. — Обладнання застаріло, вуглевидо-бутку нема, грошей нема, перспектив нема і не передбачається. Краще б ділом зайняли-ся, — присоромив він гірників. — Нормаль-ні люди он давно вже на майдані мітингують за недовіру урядовцям і депутатам!

Вирядивши підлеглих, полегшено відки-нувся на спинку крісла. І знову замугикав «Чуєш, сурми заграли, час зарплати нас-тав!..»

Спогад про зарплату виявився доречним і вчасним. Викликав бухгалтера, дав указівку перерахувати гроші на рахунок у банк і на-самкінець покарав того:

— Що це ви за моду взяли затримувати своєму керівникові платню? Минулого тиж-ня на один день. Тепер, дивлюсь, уже на два... Може, мені теж влаштувати акцію протесту проти затримки зарплати?!

«Виховну годину» перервала секретарка, яка занесла на підносі мобільний телефон. Виконроб, який керував зведенням дачі, приголомшив: через нестачу комплектуюль-них зривається монтаж ескалатора на третій поверх.

Само собою тут будь-хто протестував би. — Що мені — пішки накажеш піднімати-ся? Чи голодування оголосити на знак про-тесту? — заволав у трубку.

Звісно, ні те, ні друге не збирався робити. Але залишок дня присвятив акції протесту проти зриву графіка зведення дачі. І свого домігся — головбух доповів, що кошти з фонду заробітної плати вже переказано на придбання потрібного обладнання, тому примітивні східні дачі не загрожують.

А завершив день протесту він звичною ве-чірньою молитвою. Як завжди, прохав у Гос-пода здоров'я та витримки для Президента України, Прем'єр-міністра та Голови Вер-ховної Ради.

«Якби не вони, то кого мої затуркані під-леглі звинувачували б у всіх своїх бідах», — бубонів перед образами.

— Цить! — гримнула дружина. — Дивись, накаркаєш, то й від тебе шахтарі зарплати та відставки вимагатимуть!

Павло КУЩ.

Донецьк.

По заслугах

— Скажіть, будь ласка, якої ви думки про Сороковуха?

— Об'єктивно працівник він ніякий. Нічого не вирішує. Якщо документ до його шухляди потрапить, назад уже не вирине. Коли там як слід поритися, можна знайти проект заходів ще за пленумом, на якому виступав Хрушов.

— Обережний, виходить. А як щодо кваліфікації?

— Нижче середньої. Незакінчений техні-кум.

— Сидіння за столом. Якимось, коли був іще молодим, відрядили його проінструкту-вати один об'єкт...

— І як?

— Після його інструктажу об'єкт вибух-нув. Добре хоч без людських жертв.

— Як же він викрутився?

— Заявив, що його неправильно зрозумі-ли. Він же хитрий — жодних письмових вказівок не залишив. Після того випадку його більш нікуди не посилали, а йому ще краще.

— А в спілкуванні як, з колегами?

— Що є, то є — людина він компаній-ська. Якщо десь презентація чи прийом, нюхом чує. Від столу не відірвеш.

— Такий жадібний?

— Не те слово. Без особистого інтересу пальцем не ворухне. Тільки коли щось із то-го матиме. Приклад: організував підставну науково-виробничу фірму і кинув їй кошти начебто на розвідку вітчизняних енергоносі-їв. В результаті уся сума опинилася в його кишені.

— Гм, усе це докорінно міняє справу.

— В смислі — зібралися на нього завес-ти?

— Та справа-то ось яка. Мали намір представити цього самого Сороковуха до ордену «За заслуги перед Вітчизною» пер-шого ступеня, та після того, що ви про нього розповіли... Доведеться лише до третьо-го.

Савелій ЦИПІН.

Аномалії

«Законсервована» ініціатива

(Початок на 10-й стор.).

Хоча в нашій країні, якщо й не можна, але дуже хочеться, то можна. За словами міського голови, на рахунок порту 1,5 мільйона доларів. То хто заважав морякам купити рибоконсервний комбінат, адже остаточно ціна продажу, як з'ясувалося, була набагато менше цієї суми?

Нарешті елементарна логіка підказує: якщо комбінат купує порт, то грошей у місті більше не стане. Адже кошти просто перекладають з однієї кишені в іншу. Гроші з'являються, коли приходять інвестор зі сторони. І хіба погано

для Бердянська, що виграла торги донецька фірма, яка обіцяє зберегти і робочі місця, і профіль підприємства, а не, припустимо, італійська, якій, за великим рахунком, глибоко байдужі місцеві проблеми? Чи не тому, маючи перед очима такі приклади, багато хто з ділових людей вкладають гроші не на батьківщині, а за її межами? А містечкові настрої, що панують у провінції, боляче б'ють передовсім по людях, інтереси яких нібито обстоює місцева влада, і по престижу держави, яка намагається в рамках тієї чи іншої державної програми розв'язати проблеми своїх громадян.

Заступник міського голови Бердянська Григорій Дубинка, якого редакція попросила прокоментувати ситуацію, сказав коротко:

— Після проведення аукціону з продажу майна рибоконсервного комбінату постало питання, яке є підставою для міського прокурора оскаржити результати і звернутися з позовом до арбітражного суду. Нині заява перебуває в суді, і до ухвалення рішення ми не збираємося нічого робити. Чекатимемо, що скаже суд.

Андрій ГРИГОР'ЄВ.

Реклама

ЗНАЙОМА
«НЕЗНАЙОМКА»

Пропонуємо автомобілі «Волга» ГАЗ-3110 та їх модифікації:

Модель	Ціна, грн	Модель	Ціна, грн
ГАЗ-3110-311-10 карбюратор	25000	ГАЗ-3110-111-10 інжектор	30500

Тюнінг: тонування скла; антикорозійна обробка з установкою підрильників, установка магніфонів та CD-прогрвачів, сигналізації, Mil-T-Lock і Hood-Lock, люків, легкосплавних колесних дисків з автошинами «Pirelli»

Автомобільна група «Ілта» — офіційний ексклюзивний дистриб'ютор ОАО «Чернігівавтодеталь» в Україні по продажу автомобілів ГАЗ-3110, Газель, Соболь.

Інформація по телефону 268-21-10, факс: 290-42-74 або за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 25.

Порядок денний загальних зборів акціонерів
ЗАТ «Куп'янський молочноконсервний комбінат»

що відбудуться 22 жовтня 1999 р. о 14 годині в приміщенні актового залу Товариства за адресою: 312640, м. Куп'янськ, вул. Ломоносова, 26. Реєстрація акціонерів та їх представників починається о 13 годині 22 жовтня 1999 року за місцем проведення зборів.

На Загальних зборах будуть розглянуті питання:

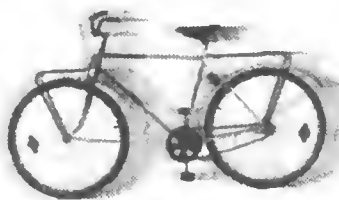
1. Про випуск акцій третьої емісії та збільшення Статутного фонду Товариства.
2. Внесення змін до Статуту, та затвердження локальних нормативних актів.

Повідомлення
про збільшення статутного
фонду ЗАТ «Куп'янський молочноконсервний комбінат»

1. Збільшення статутного фонду проводиться з метою залучення додаткових коштів, що будуть направлені на розвиток підприємства. Збільшення статутного фонду здійснюється шляхом випуску нових акцій. Розмір збільшення статутного фонду 6697015,5 грн.
2. Ст. 6.1. Статуту товариства передбачається викласти у наступній редакції: «6.1 Статутний фонд Товариства становить 9981517 (дев'ять мільйонів дев'ятсот вісімдесят одна тисяча п'ятсот сімнадцять грн.). Ст. 6.2 Статуту товариства передбачається викласти у наступній редакції: 6.2 Статутний фонд поділено на 2851862 штук простих іменних акцій, номінальною вартістю 3,50 гривні кожна, які розподілені між учасниками.
3. Додатково випускаються 1913433 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 3,50 гривні кожна. Загальна номінальна вартість акцій додаткового випуску 6697015,5 гривень.
4. Акції розміщуються серед акціонерів Товариства шляхом укладання договорів купівлі-продажу між емітентом та акціонером.
5. Розміщення акцій третьої емісії здійснюється у відповідності з Положенням «Про розміщення акцій третьої емісії серед акціонерів ЗАТ «Куп'янський молочноконсервний комбінат».
6. Збитків, пов'язаних зі зміною статутного фонду, не передбачається.

Харьковский велоавтомобильный завод
реализует 15 моделей велосипедов
по ценам от 130 грн. до 250 грн.

- * дорожный,
- * детский,
- * подростковый,
- * горный,
- * многоскоростной

Возможны поставки в обмен на продукты питания и другую продукцию.

Наш адрес: 310068, Харьков-68, Московский пр., 118
тел. (0572) 26-92-40, 26-13-87; телефакс (0572) 26-13-87

Арбитражный суд Харьковской области (310022, м. Харьков, пл. Свободы, 5, Держпром, 8 під їзд) порушив справи про банкрутство:

Акціонерного товариства «Будінформ» (310078, м. Харків, вул. Чернишевського, 78, р/р 260003012534 в Київському від. ХОД АК УСБ, МФО 351298, код 22725229), справа № 5348/7-07;

Приватного підприємства «Лайм» (310162, м. Харків, пр-т Героїв Сталінграда, 162, кв.64, р/р 260010011359 в АКРБ «Реіон-банк», МФО 351254, код 22705126), справа № 9248/7-11;

ТОВ «Сфера М» (м. Харків, вул. Дарвіна, 12, р/р 26006301865237, Держпром-від. ХРУ УАК ПІБ, МФО 351395, код 22712221), справа № Б-3205/7-72;

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б-р Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве:

дело № 5-926 КП «Кедр», код 23185725, р/с 26004200288001 в ПИБ г. Ясиноватая, МФО 334420, (343871, г. Авдеевка, ул. Заводская, 120).

дело № 18/1376 ЧП «Клевер», код 13503561, р/с 26007200188001 в АПБ «Украина» г. Авдеевка, МФО 334293, (343871, г. Авдеевка, 9-й кв-л, 2/60).

дело № 5-1376 ООО «Коралл», код 23349604, р/с отсутствует, (343871, г. Авдеевка, ул. Коммунальная, 8/12).

Арбитражный суд в Харьковской области (61022, г. Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8 подъезд) возбудил дело № 1827/7-74 о банкротстве МПП «ВИД» (63000, г. Валки, пер. Новый, 27, Харьковской обл., р/сч 260003172 в Валковском отделении Сбербанка, МФО 310073, код 07265787).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования заявления.

Ліквідаційна комісія ТОВ «Продукти моря» повідомляє про ліквідацію ТОВ «Продукти моря», код ЄДРПОУ 30307110.

Претензії кредиторів приймаються до 14 листопада 1999 р., включно, за адресою: м. Київ, вул. Курнатовського, 7а.

Ліквідаційна комісія.

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПІ у Ленінградському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

№ 18/369 товариства з обмеженою відповідальністю «АТІС» (юридична адреса: м. Київ-162, пр. 50-річчя Жовтня, 18-г, р/р № 260033011290132 у Ленінградському відділенні м. Києва «Промінвестбанку України», МФО 322108);

№ 19/376 ДП «Союзу Черніобль України «Геліокомтранс» (юридична адреса: 03142, м. Київ-142, вул. Радгоспна, 5, р/р № 2600600430 в АБ «Брок-бізнесбанк», МФО 300249);

№ 19/458 ПП «Вечера» (юридична адреса: 03142, м. Київ-142, вул. Проєкшна, 3, р/рахунок № 26006301290689 в Ленінградському відділенні ПІБ України, МФО 322108).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Фитотерапевт-дерматолог
Лесовая Ирина Николаевна
**ЭФФЕКТИВНОЕ ЛЕЧЕНИЕ
ЗАБОЛЕВАНИЙ КОЖИ**
(псориаз, экзема, грибковые и др.)
по авторской методике.

Рекомендации Национального Украинского
дерматологического общества. Лицензия № 23618-ГР.

Тел. (044) 563-31-34.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, вул. Хм. шосе, 7) порушив справу № 226/8-272 про банкрутство ТОВ Науково-виробничого підприємства «Маркад-ЛТД» (287100, м. Вінниця, вул. Островського, 69, р/р 26004301895 в ПІБ м. Вінниця, МФО 302571 ЗКПО 13298981).

Претензії приймаються протягом одного місяця від дня публікації.

Ліквідаційна комісія ТОВ «Українська рибпромислова компанія» повідомляє про ліквідацію ТОВ «Українська рибпромислова компанія», код ЄДРПОУ 30307126.

Претензії кредиторів приймаються до 14 листопада 1999 р., включно, за адресою: м. Київ, вул. Курнатовського, 7а.

Ліквідаційна комісія

Спорт

» Велотрек

«Золоті»

перегони Підгорного

Дальміне (Італія). Чемпіонат Європи. Руслан Підгорний з Київщини виграв золоту медаль у групових перегонах за очками.

» Футбол

Мов на «мінному полі»...

Після вдалого старту у відбірковому циклі Євро-2000 (три перемоги восени і нічия в Парижі проти чемпіонів світу в березні) здавалося, що

збірна України швидкоплинним «автобаном» прямісінько виїде до фіналу турніру. Однак замість швидкісної траси ми потрапили на «мінне поле». Після пітих з ісландцями та вірменами турнірне становище українців має не такий вже переконливий вигляд, як раніше.

Залишилися три вирішальні матчі з головними конкурентами. Вдома завтра з Францією, 8 вересня — в Ісландії та 9 жовтня — в Москві.

Утім, згадаймо, як торік ще до надскладної ситуації в Лізі чемпіонів потрапило київське «Динамо». Для того, щоб вийти до чвертьфіналу, киянам треба було виграти три завершальні поєдинки. І мети вони досягли. А між іншим, у складі національної збірної переважна більшість — підопічні Валерія Лобановського. То чом би їм не повторити пройденого?..

Позавчора Йозеф Сабо працював з командою на замиській базі в Кончі-Заспі. І на прес-конференцію, котра відбулася в репортажно-інформаційному комплексі НСК «Олімпійський», відрядив свого помічника — Володимира Веремсєва.

— До вирішальних матчів, що відбудуться найближчими днями, — сказав він у вступному слові, — було організовано спеціальний підготовчий цикл. До нього входив також товариський поєдинок з Болгарією. Минулої суботи основна група прибула до Києва.

Наступного дня до нас приїхали Максимов і Лужний, в понеділок у нашому таборі ми побачили й Шевченка. Андрія всі зустріли радо, вітали з удалим дебютом у «Мілані». І він також зрадив цій зустрічі, повернувшись на певний час додому. Всі кандидати охоче працюють на практичних і теоретичних заняттях, отримують навантаження, яке допоможе їм зіграти на потрібному рівні. Звичайно, ведеться і психологічна «обробка» футболістів. Висока емоційна настрійність — велика зброя. Усі здорові, за винятком криворіжця Мороза, який зазнав невеличкої травми під час тренування.

— А як почуваються Лужний і Максимов?

— Шкода, що в Олега немає ігрової практики. Тому він ще не досяг найкращої форми. Однак, знаючи його людські та професійні якості, розраховуємо на допомогу Лужного у грі проти французів. Стосовно Максимова, то в нього все гаразд. Нам приємно, що Юрій повернувся до збірної і готовий принести їй користь.

— Чи отримала ФФУ відповідь із ФІФА на свій запит про дозвіл грати за збірну України Яшкіну, Кормильцеву, Серебренникову і Кандаурову?

— На жаль, поки що ні. До речі, Кандауров, який грав за лісабонську «Бенфіку» і колись провів матч за російську «молодіжку», ніколи не втрачав українського громадянства. Інша річ — трос динамівців. Посольство Російської Федерації в Україні дозволило їм поїхати російське громадянство на українське. Якщо все владається, то ця четвірка ми зможемо побачити серед кандидатів, котрі готуватимуться до матчу з Росією.

— Хто визначатиме стартовий склад у суботу? — Це питання обговорюємо колегіально: усіма тренерами збірної, тренерською радою з урахуванням думок провідних гравців. А останнє слово завжди — за Йозефом Сабо...

Учора наша команда працювала на полі НСК «Олімпійський». А сьогодні до Києва прилітає національна збірна Франції.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: тренер збірної України Володимир Веремсєв.

Євро-2000. Група 8. Ірландія — Югославія — 2:1. Ірландія — 13 очок, Хорватія — 11, Югославія — 10, Македонія — 7, Мальта — 0.

І не в джазі — теж лише дівчата

У Черкасах відбувся IV Міжнародний фестиваль «Крізь терни до зірок», присвячений Дню незалежності України.

На чотири дні місто перетворилося на величезний майдан, на якому водночас проходили конкурс молодих виконавців «Золотий Ікар», фінал кубку Асоціації КВК, різноманітні виставки, змагання інвалідів, шоу-програми популярних українських артистів і безліч неофіційних заходів.

Впоравшись за рік з фінансовими проблемами минулого фестивалю, його президент Іван Дяченко знову сповнений оптимізму та енергії. «Головне, щоб фестиваль став традиційним і на нього чекали не лише черкаси, а й усі учасники — конкурсанти, артисти, гості. Ми робимо фестиваль разом зі справжніми друзями, тому я вірю в його майбутнє», — сказав він.

Серед тих, хто підтримує ідею і національні пріоритети фестивалю — відомі групи «Сад», «Жаба в дирижаблі», «Кому вниз», артисти Ірина Шинкарук, Алла Попова, Анатолій Суханов, Наталя Пилип'юк...

Головна подія черкаських «тернів» — традиційний конкурс «Золотий Ікар». Журі беззмінно очолює народний артист України Віктор Шпортько, кар'єра якого почалася з пісні про Ікара.

Унаслідок напруженої боротьби з'ясувалося, що претендента на гран-прі немає. На третьому місці — Оксана Гуцул (Тернопіль), Наталя Димитрова (Харків) та Ганна Зотьєва (Кам'янець-Подільський). Друге місце посіли Олена Кулик (Запоріжжя) та Вікторія Васалатія (Вінницька область), а перше — Радостина Колева (Болгарія). Зазначте, самі дівчата. Голосисті хлопці, агон, де ви?..

У деяких членів суддівської колегії, шоправда, виникали сумніви з приводу «від'їзду» найвищої нагороди за кордон, але після кількох підрахунків балів перевага Радостини «за очками» була безспречна.

У фінал змагання на кубок Асоціації КВК України вийшли п'ять команд: Бердянська, Ужгорода, Дніпродзержинська, Черкаси і Житомира. Найкращою було визнано житомирську «Йоли-пали».

Ще одна дуже важлива сторінка «тернистого» фестивалю — акції, організовані спільно з Фондом інвалідів (президент — Микола Подрезан). Міні-спартакіада та конкурс «Лицар на візку» виявили людей сильних духом і багатих серцем. Ігор Міщенко і Тетяна Баранцова стали переможцями цих змагань.

Гостям і учасникам фестивалю запам'ятається й традиційною поїздкою в гості до рибінспекції, яка завжди від душі пригощає юшкою, кашою і свіжокопченою рибою. А також мандрівкою до мальовничих заповідних місць — Холодного Яру і Мотронинського монастиря.

... Лише віддані своїй справі люди здатні з року в рік долати терни, захоплюючи цю ідеєю дедалі більше друзів.

Вікторія КОРЕНЬКОВА.
Черкаси-Київ.
Фото Зінаїди ОРЛОВОЇ.

Учасники фестивалю співають хором

Радостина Колева

Афіша

► Київ

Парк «Оболонь»: неділя — містеріальне шоу «Золоті ворота тисячоліть» (о 19-й годині 30 хв.).

До 5-річчя Фонду сприяння розвитку мистецтв. Хрещатик та майдан Незалежності: субота — марш-парад оркестру Національної гвардії під керівництвом Анатолія Молотая (о 12-й годині).

Церква Богородиці Пирогошії (Поділ): субота — концерт камерного хору «Фрески Києва» (о 19-й годині).

Сцена під аркою Дружби народів: вистава «Гайдамаки» за участю артистів Національної філармонії (о 12-й годині).

Національний палац «Український дім»: неділя — вечір джазу (о 19-й годині).

Про те, що було і буде

Живи, танцюючи! Танцюй, співаючи!

Зрідка пошастить побачити одразу стільки життєрадісних людей різних національностей, які ще й заражають своїм настроєм усіх навколо. Танцюють, співають, а у перервах розгулюють містом у строкатих національних костюмах. Саме так було на Першому Міжнародному фольклорному фестивалі в Ялті. А учасниками його стали виконавці аж з 20 країн світу.

На зйомку: фольклорний ансамбль з Австрії.

Фото Михайла КОЙФМАНА (ДІНАУ).

... І наш рег-тайм

Вам про щось кажуть імена В'ячеслава і Тимура Полянських, Наталії Гури, Наталії Потапенко? Якщо так, то в неділю, 5 вересня, на вас чекає приємна зустріч у столичному «Українському домі». У рамках святкування 5-річчя Фонду сприяння розвитку мистецтв України тут відбудеться Вечір джазу. Його проведе мистецький центр розвитку молодіжного співробітництва «ХХІ століття для України». Окрім вишених названих персон, у програмі візьме участь камерний оркестр під керівництвом Юрія Солов'йова. А нетрадиційне «джазове» звучання класичного інструмента — віолончелі — продемонструє Катерина Полянська. У програмі — твори Гершвіна, Еллінгтона, Міллера, одне слово, добре відома світова джазова класика із вкрапленням українського рег-тайму.

Погода

4 — 5 вересня в Україні переважно без опадів. Температура вночі 8 — 13, вдень 17 — 24 градуси тепла.

На Київщині часом невеликий дощ. Температура вночі 6 — 11, вдень 14 — 19 градусів тепла.

Український гідрометцентр.

Десята муза

Алмазне небо для нових буратін

Минулими вихідними у Національному палаці «Україна» показали кілька стрічок XXI Московського кінофестивалю. Два фільми вечірнього сеансу — дві протилежні тенденції у сучасному кінопроцесі. Два результати — один зі знаком «плюс», інший...

«Друзі Яни» ізраїльського режисера Аріка Каплуна — без перебільшення рівень, нині мало для кого досяжний у світовому кінематографі. Завдяки переконливості матеріалу переспівана стократ емігрантська тема звучить несподівано по-новому. Ефект режисерської присутності в кадрі видає автобіографічність оповіді. А втім, і гра акторів, і довершеність сюжетних ліній, і оригінальні постановницькі знахідки, й сміливість від сліз до сміху роблять фільм гідним будь-якого серйозного кінофоруму. Глядачі аплодували стоячи. Чим довели, що незначний бюджет — не така вже й вада, коли йдеться про творчу спроможність.

Розрекламоване «Небо в алмазах» Василя Пічула (режисера славнозвісної «Маленької Віри») засвідчило протилежне. А саме кризовість і нездатність навіть за наявності великих вкладень у картину. Це той випадок, коли гора народжує мишу. Фільм — ще одне підтвердження, що російському кіно давно не вистачає свіжого повітря. І що центр кінематографічної якості, напевне, перемістився кудись за емігрантами.

Розхвалена участь у фільмі М. Фоменка, А. Варум, Г. Сукачова, В. Гафта виявилася не чим іншим, як спекуляцією на дзвінких іменах. Принаймні, тут ці особистості ніяк не дорівнені до самих себе. На жаль, «попсова» стрічка зіграла не на користь

тим, хто яскраво проявив себе іншим часом в іншому місці.

Розкішний антураж, що на нього було викинуто чималу суму, став тлом для історії ні про що. Хоч би як там нас і намагалися переконати у багатотрудності гангстерсько-«новоруського» життя-буття. А щоб канву сумнівного видовища якимось забарвити, режисер удався до потроху до фарсу, абсурду, комедії, цитування, перефрази іронії...

Під час перегляду «гумової» картини здавалося, що гроші, плівка ніяк не закінчувалися, чрес чим автори фільму дозволили собі зловживати чужим терпінням. А роздувати полум'я, чесно кажучи, й не було з чого. Бо це — кон'юнктура антиутопія про писаку-бандита. Чи то казочка про підвішеного на гачку Буратіно та зраджену мафіозним оточенням Снігову Королеву.

Мабуть, роз'яснюючи всім необізнаним привід до знімання фільму, герой Сукачова проголосив, мовляв, народ чекає творів про тюремне життя. Інша героїня висловила власну думку щодо попиту на творчий «продукт»: «Книжки треба писати веселі, з добрим кінцем». Хочеться додати: і талановиті. Так само, як і фільми.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Анжеліка Варум і у фільмі, й на естраді вірна своєму інфантильному образу.

Фото з архіву УНІАН.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34; 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rel.com

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

♦ Рукописів не повертаємо.

♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Редактор номера Віталій СУДДЯ. Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ. Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ. Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 35376. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311162. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0